

Huhtikuu 2005

- to. 7.4. Muutto Teneriffalle. Lähtö Helsingistä 7.4.2005 Tjareborgin turistilennolla MYT 2007 Klo. 9:00. Iltapäivällä laskeuduimme Teneriffan pohjoiselle kentälle aikataulun mukaisesti klo. 15:35. Kun bussissa opas kertoi rutiininomaisesti loma-asioista, niin meidän ajatuksemme liikkui aivan muissa maailmoissa. Minä ja Paula olimme tulleet tänne vuodeksi. Teneriffan saari on meidän kotimme seuraavat 13 kuukautta.
- ma. 11.4. Emme halua kantaa juomavettä kaupasta, joten asensimme suomesta tuodun juomavesisuodattimen asuntoomme, ja koska halusimme varmistua että suodatin tekee juomakelpoista vettä, joimme sitä lasilliset. Minkäänlaisia oireita tai vatsanväännteitä emme saaneet, joten tulimme siihen tulokseen, että suodatin toimii luvutulla tavalla. Eihän täällä vesi ole juomakelvotonta, mutta sen bakteerikanta on erilainen, joten ei kannata pilata (ainakaan lyhyttä 1-2 viikon) lomaansa juomalla raanavettä.
- ke. 14.4. Tänään kävi puhelinasentaja siirtämässä puhelimen. Meille siirrettiin A-talossa asuvan henkilön puhelin numeroineen päivineen, koska ko. henkilö on muuttamassa suomeen ja liittymä jää näin ollen tarpeettomaksi.
Kun siirtotyö oli tehty, asentaja soitti parit koesoitot, ja lähti. Jätti kertomatta meille, että liittymässä kummittelee vielä vanha Uni2 sopimus, joka kylläkin oli irtisanottu. Oire vaatii kaikkien puheluiden alkuun numeron 1077.
Meistä siirto näytti tapahtuvan onnistuneesti. Asentajan mentyä yritimme heti soitta suomeen: ensin 00 ja sitten +358 04 jne... mutta aina sama automaatin espanjan kielinen vastaus, "teillä ei ole soittoon vaadittavaa sopimusta". Meidän sopimus olla tehty normaalisti Telefonican kanssa. Meille pystyi soittamaan, mutta me emme pystyneet soittamaan mihinkään. Tätä murhetta ei kestänyt kun viikko. Puhelin otti ja mykistyi 21.4. kokonaan.
14.4 tehdyn siirron yhteydessä asentaja oli jotenkin saanut aikaan tilanteen että, puhelin linjan johto seinän sisällä vioittui ja katkesi ko. päivänä kokonaan. Siinä sitä sitten oltiin mykän puhelimen kanssa pari viikkoa. Telefonica:lla ei löydy palvelupistettä jossa voisi asioida ja käydä hoitamassa liittymään kuuluvia asioita. Täällä kaikki asiat tulee hoitaa puhelimella, ja kun puheli ei toimi niin se on erittäin hankalaa. Riitta joka on hoitanut puolestamme virallisia asioitamme, oli 2 viikon lomalla suomessa, joten joudumme odottamaan huhtikuun loppuun, kunnes olisi toiveita taas saada yhteyttä Telefonicaan.
- su 17.4. ICOD:issa Käytiin katsomassa vanhaa Traakkipuuta. Illalla jännitimme Kärppien puolesta jääkiekon finaalia.
- ke. 27.4. Tänään tulivat postipakettimme (3x19 kg) jotka postitimme Helsingin Oulunkylästä 1.4.05. Paketit sisälsivät kaiken sen tarpeellisen muuttotavaran joita emme saaneet matkatavaroihin 20 kg:n painorajoituksen mukaisesti sopimaan. Laatikoissa tuli vaelluskenkiä, retkeilyvarusteita, vaatteita, kannettavan tietokoneen kaikki lisävarusteet, Hackmanin ruokailuvälineet, keittiö veitsiä ym. ym. Kun muuttaa asumaan Teneriffalle vuodeksi, niin 40 kiloon ei mahdu edes kahden ihmisen henkilökohtaiset varusteet.

Toukokuu 2005

- ti. 3.5. Dia de la Cruz johon kuului illalla Los Realejoksessa 3 tunnin mittainen ilotulitus.
- to. 5.5. Puhelin asennus jatkuu. Monien soittoyritysten jälkeen asentaja palasi 5.5. tutki kaapeleita ja puhelinta, ja koska ei löytänyt vikaa sanoi tulevansa iltpäivällä kollegan kanssa uudelleen. Paula odotteli kotona koko iltpäivän, mutta kukaan ei tullut.

- pe. 6.5. Puhelin asennus jatkuu. Tänään iltapäivällä tuli toinen puhelinasentaja jatkamaan eilen kesken jäänyttä asennusta, ja paikallisti vian seinän sisällä olevaan johtoon. Sanoi että pitää vetää käytävästä kokonaan uusi linja. Koska entinen rasian johto on jumissa, ei sen vaihtaminen tullut kysymykseen. Poika porasi käytävästä seinään reiän, mutta kun poran terä ei yltänyt läpi, ja vastakkaiselta puolelta porattu toinen reikä ei osunut edellisen porauksen kanssa kohdalleen, niin poika otti ja porasi kokonaan uuden reiän ovenkarmiin, ja veti johdon siitä sisään kylmän rauhallisesti. Sisäpuolella se kiinnitettiin kuumaliimalla, seinään silleen että "tarttuu". Nyt puhelinrasia on sellaisessa paikassa, johon minä itse olisin sen viimeisenä laittanut. Täällä asentajat ei yhtään piittaa siitä miltä työn jälki näyttää, kunhan se saadaan vain toimimaan.
- Seuraavana kun hankin ADSL liittymän, niin joudun noiden surkeiden asennusten kanssa taas tekemisiin, jotta saan jostain sähkön ADSL laitteille, tai uuden pitemmän johdon moodeemille jotta saan ne toiseen paikkaan.
- Jonain päivänä varmaan kyllästyn kattelee sitä liimalla seinään "roiskittua" johtoa, ja tulen siirtämään puhelimen kokonaan uuteen paikkaan. Nyt puhelin kuitenkin toimii, joten tässä maassa tulee olla tyytyväinen, jos pääsee tähän tilanteeseen, että jokin toimii. Täällä on monella alalla suomalaista ammattitaitoa saatavilla, mutta määrättyissä ammateissa ollaan vain paikallisten asentajien armoilla. Jään mielenkiinnolla odottamaan miten täällä hankitaan ADSL liittymä.
- ma. 9.5. Terveyskeskuksessa tuntikausia. Puolen tunnin jonotuksen jälkeen pääsin palveluluukulle, ja kun ojensin passin tiskiini niin heti sanottiin että passista pitää olla valokopio, ja "proxima". eihän siinä sitten muu auttanut kun kopioliikkeeseen ottaa passista kopiota. Saatuani kopiot, menin takaisin jonoon. Jonotusta puolisen tuntia. Nyt oli kopio valmiina joten tyytyväisenä vain passi ja kopio tiskiini. Sitten vaadittiin sairausvakuutuskorttia. No se oli minulla mukana joten esitin sen tyytyväisenä. Sama muori sano: kortista pitää olla valokopio. siinä vaiheessa ajattelin että "#?!", mutta ei auttanut. Taas kopioliikkeeseen ja otatin varalta, parit kopiot.. Uusi jonotus ja sitten kelpasi. Jonotusta yhteensä 1,5 tuntia, ja juoksua valokopioiden perässä yli tunti. Siitä se katkennut kylkiluu tykkäsi. Hankkisivat edes kopiokoneen terveyskeskukseen.
- Sitten oli vuorossa apteekki, joita on täällä kun sieniä sateella. Taitaa olla eurooppalaisesta sairausvakuutus kortista tieto hukunut Atlantin aaltoihin tulomatalla, koska vielä vaaditaan E111 lomaketta jonka uusi kortti on korvannut. Muutaman apteekin jälkeen kortti kuitenkin kelpasi. Sielläkin tutkivat tarkkaan korttia peräkammarissa, mutta lopulta sain särkylääkkeeni. Lääkkeen hinta antoi hieman balsamia haavoihini, (terveyskeskuksen byrokraattiseen vastaanottojärjestelmään, ja sen töykeään palveluun). Kahden viikon kuuri särkylääkettä kipuun 1,13€
- pe. 13.5. Tänään kävimme selvittämässä auton ostoasioita. Meillä on mahdollisuus ostaa vain käytetty auto, koska ei ole resistanssia. Meillä on N.I.E numerot jotka on hankittu asunnon hankkimista varten. Olimme löytäneet hyvä ja vähän ajatun (4100 km) esittelykäytössä olleen Ford Galaxyn. Auto on varattuna meille tiistaihin saakka, jolloin voimme käydä koeajolla ja tekemässä mahdolliset kauppakirjat.
- ma. 16.5. Tänään se tapahtui. Kävin Riitan kanssa ostamassa Fordin. Rekisteröinti asiat ja papereiden hoito jäi jollekin asiointitoimistolle, joten ne saadaan parin kuukauden aikana. Sen aikaa on voimassa tilapäinen rekisterilappu.
- pe. 20.5. Saaren päätiet alkaa tulemaan pikkuhiljaa tutuiksi. On kierrelty saarta ristiin ja rastiin.
- to. 26.5. Tutustumista saaren nähtävyyksiin ja pienempiin kyliin.
- 27.5.-5.6. Tyttäreemme Hanna lomaili luonamme, joten auringonottoa, retkeilyä ja shoppailua hieman yli viikko.

Kesäkuu 2005

- 27.5.-5.6. Tyttäreemme Hanna lomaili luonamme, joten auringonottoa, retkeilyä ja shoppailua hieman yli viikko.
- ke. 1.6. Tänään ohjelmassa Teiden "valloitus". Liikkuminen Teiden viimeisellä 200:n metrin matkalle vaatii kirjallisen luvan. Hanna lähetti valokopion passistansa ennen tänne tuloa, joten kävin hakemassa luvat Santa Cruz:ista jo edellisellä viikolla. Lupamme salli oleskelun Teiden suojellulla alueella klo. 11:00 ja 13:00 välisen ajan.
- Lähdimme liikkeelle Puertosta 8:30 Hissit aukeaa 9:00 joten pahimpien ruuhkien välttämiseksi olimme liikkeellä ja siten myös perillä hyvissä ajoin. Odotellessamme ensimmäisen hissien lähtöä, alkoi porukkaa ilmaantumaan, ihmisiä tuli busseilla ja henkilöautoilla.
- Ensimmäinen hissikuorma purkautui n. 7 min matkan jälkeen hissien yläasemalle. Meillä oli aikaa n. 1:30 joten kävimme kävelemässä polkua joka vie alas Refugio de Altavista:an. Aikamme katselimme maisemia ja palasimme hissitasanteella muutamaa minuuttia vaille 11. Ilmoittauduimme portilla ajallaan, jotta jäisi riittävästi kiipeämisaikaa. Laskimme että jos kerkeisimme olla huipulla puoli tuntia, niin hyvä ois. Porttivahti kysyi: Do you speak English? Hanna vastasi; yes. Sitten tuli litania englantia, jossa kerrottiin mitkä kaikki on kielletty huipulla. Nämä sanat sanottuaan valvoja otti lupalappumme ja päästi meidät menemään.
- Aloitimme kiipeämisen tasan 11:00 Loppumatkalle oli laavakivistä rakennettu jonkinlaiset portaat, joita pitkin oli "helppo" kävellä. Askelmien ollessa erikorkuiset ja ohut ilma (3500m) tekivät kiipeämisestä todella rankan. Tällä polulla jokainen kulkee oman kuntonsa mukaan. Kilpailua ei ole. Loppumatkalla hengähdystaukoja pidettiin jo lähes 10m välein. Sitten me vai huomasimme olevamme huipulla. Kello kertoi meidän käyttäneen nousuun aikaa 21 min. Nyt meillä on aikaa katsella maisemia reilusti tunti.
- Katseltuamme ja kuvattuamme maisemia ja toisiamme riittävästi, aloitimme laskeutumisen. Laskeutuminen ei ole sen helpompaa, kun kiipeäminen, saattaa olla jopa hankalampaa. Kun palasimme portille oli vahdilla lupa lappumme jo valmiina kädessä. Hän luki lappumme ja kysyi nimeämme. Varmisti että kaikki lapussa mainitut henkilöt olivat tulleet alas, ja antoi lappumme pois.
- Kun ylhäällä oltiin, niin ehdotin että käydään katsomassa toinen polku josta näkee Pico Viejon. Näköalapaikka josta vuorelle näkee sijaitsee muutaman sadan metrin päässä. Maasto vietti huomaamatta alaspäin, ja kävely tuntui kevyeltä, mukavalta ja helpolta. Katselut ja kuvaukset. Paluumatka yllätti. Vastamaata koko ajan, vaikka mennessä maasto tuntui "niin tasaiselta". Kaikki pantiin väsymyksen piikkiin.
- Onnistuneen "huiputuksen" jälkeen palasimme hissillä alas ja sitten oli kahvin ja jäätelön paikka. Paluumatka oli rauhallista ajelua. Minä ajelin ja muut nukkuivat. Teide oli taas imeenyt voimat kolmesta kulkijasta.
- ma. 6.6. Vaellussauvojen hankinta reissu Kauppakeskus La Villaan. Täällä on saksalaisilla tapana kävellä yhden vaellussauvan kanssa, joten sauvat myydään yksitellen, ei pareittain. Ostimme neljä kappaletta sauvoja, koska me käytämme kahta sauvaa vaelluksen apuna.
- ti. 7.6. Ajoimme autolla Anagan niemen kärken, Chamorcaan. Tarkoituksena kävellä reitti Chamorga - Roque Bermajo - Chamorga, ja samalla testata uudet sauvamme. Opastuskyltti Chamorgassa ilmoitti kävelyajaksi 50min. Meidän vauhdilla ja maisemia katsellen kului aikaa yli puolitoista tuntia. Polun loppuosassa on pieni viljelysalue, jonka jälkeen saavuimme pieneen risteykseen. Toinen polku vie ylös vuorelle, ja anagan niemen kierto, mutta me jatkoimme kohti rantaa. Pian saavuimme pienelle kappelille, jonka pihalla pidimme pienen tauon. Ennen paluumatkaa kävimme vielä rannassa jossa sijaitsi pieni satama aallonmurtajineen. Paluumatkalle satamasta lähdimme 14:30 Paluu Chamorgaan oli kiipeämistä ylämä-

keen, joten auringon paisteessa, ja syvässä rotkossa kiipeäminen on todella lämmintä puuhaa.

Kahden sauvan käytöstä oli paljon apua. Saavuimme Chamorgaan 15:53 joten paluumatkaan käytimme aikaa 1t 23min. Automatkaan Chamorgasta Puerto de la Cruz:iin kului vielä pari tuntia.

to. 9.6. Tänään tutustuimme Esperanzan metsään. Aloitimme matkan La Lagunansta. Ajoimme tietä TF24 ylös Kohti Teideä. kunnes saavuimme puurajan yläpuolelle. Matkalla pysähdyimme monella näköalapaikalla, ja kävimme tutkimassa piknikkipaikan, joka sijaitsee heti Esperanzan metsän alkuosassa.

Palasimme samaa tietä, mutta käännyimme tielle TF523 Químarin suuntaan, sillä tarkoituksemme oli käydä katsomassa "kuuluisat" Químarin pyramidit. Portilla saimme kokea turistirahastuksen ahneuden. Pyramidit oli aidattu kiviaidalla jottei niitä näe, ja sitten peritään kahdelta hengeltä lipuista 15 €. Me emme suostuneet sitä maksamaan. Pidimme hintaa liian kalliina kivikasojen katselemisesta.

Jatkoimme matkaa Gandelariaan. Siellä halusimme nähdä muinaisten Guantsipäällikköiden patsaat. Torin vieressä olevassa baarissa nautimme kahvit ja pientä purtavaa. Paluumatkan teimme vanhaa tietä ja Esperanzan kautta.

pe. 10.6. Tänään ilma tuntui jo aamusta että lämmintä tulee, joten valitsimme vaihtoehdon jossa saamme olla varjossa. Otimme ohjelmaan projektin joka on odottanut parempia aikoja. Otimme ja heitimme asunnon entisen omistajan suihkuverhon pois, ja asensimme tilalle suihkukopin. Oikein mukavaa puuhaa kuumalle päivälle.

ma. 13.6. Retkeily houkuttelee. Ajoimme Buenvista del Norte:n kautta Teno Altoon. Näkyvyys oli aluksi huono, sillä olimme pilvikorkeudessa. Patikoimme ylhäällä n. 1000m korkeudessa 2 tuntia. Kahvitaun jälkeen palasimme Buenavista del Norteen. Suuntasimme auton kohti Punta de Tenoa. kilometritolpan 3 kohdalla on isot kyltit jotka ilmoittavat ajoluvasta, joka sallii ajon vain omalla vastuulla. Nyt siinä oli myös puomit, jotka esti ajon. Ylhäältä seinämistä oli tippunut jotain kiviä tielle ja niitä oltiin siivoamassa.

Jätimme auton tienvarteen ja jatkoimme matkaa jalkaisin. Menomatalla jouduimme kulkemaan tunnelissa, jolla on pituutta n. 500m. Tunneli oli pimeä, ja meillä kun ei ollut taskulamppua mukana niin jouduimme väläyttämään kameran salamavaloa, jotta emme törmäile seiniin. Kävellessä pystyy katselemaan maisemia aivan eri tavalla kun auton ikkunasta katsellen. Pääsee kurkkimaan reunojen yli, joten korkeuden todella tuntee. Ennen Majakkaa alkoi perästä tulla autoja, joten kivet oli saatu raivatuksi pois tieltä. Punta de Tenon rannassa vietimme n. puolen tunnin tauon, ja lähdimme paluumatkalle. Paluumatkaan käytimme aikaa vähemmän koska maisemat oli katseltu jo menomatalla. Matkaa kävelyllä 15 km. Päivämatka tälle päivälle n. 20km.

16.6.-17.6. Lämpimän päivän ohjelmassa oli kierros rakennuskaupassa. Löysimme sopivan puulevyn, josta voisimme rakentaa baaripöydän. Seuraavaksi IKEA:an ja sieltä pari säädettävää putkijalkaa ja pari baarijakkaraa. Pöydän kulmista pari piti pyöristää, ja sitten olin valmis tutustumaan paikallisiin lakkaus aineisiin.

Kauppias möi pari purkkia, ja sanoi. Ensinnäkin tämä, ja kun on kuivunut, niin sitten tätä yksi kerros. Ensimmäinen aine oli sellaista jankkia, että pensselileivityksen kanssa oli hieman ongelmaa. Seuraavana päivänä päätin levittää toisen aineen lastalla, joten kävin sen kaupasta ostamassa. Aine osoittautui kuitenkin pensselillä levitettäväksi, joten sillä vaan. Aineen kuivuttua ruuvasimme jalakset paikalleen ja pöytä seinään kiinni.

Seuraavaksi purimme pari nojatuolia, jotka oli peruja entiseltä omistajalta. Puretut osat kannoimme roskiin, ja teimme tilaa kulmasohvalle, joka on seuraavana suunnitelmassa.

ti. 21.6. Ilman lämpötilan ollessa 26 astetta otimme ohjelmaan käydä kävelemässä reitin: Puerto de la Cruz - Café Vista Paraiso, joka suuntautuu rannikkoa pitkin Puertosta itään. Aloitimme

reitit Belairin pihasta klo. 10:50 ja saavuimme Bollullon rantaan 11:50 Kun laskeuduimme portaita uimarannalle, niin näimme portaiden vieressä pienen luolan johon oli tehty tikuista pieniä ristejä ja kiinnitellyt niitä kaikkiin mahdollisiin kiven koloihin. Ristien tarkoitus on arvoitus, mutta luulen että ne liittyy jollain lailla paikallisten uskontoon. Pidimme rantabarrissa n. 20 min tauon. Sitten jatkoimme matkaa banaaniviljelysten ja meren välistä reunapolkua joka kulki välillä melkoisessa risukossa, mutta kuitenkin kunnollista polkua. Jonkin matkan kuljettuamme tulimme paikkaan jossa polku oli rikkoutunut niin pahasti että sitä ei voinut kulkea, ja polulle oli harkoista muurattu "ovi" joka esti kulkemisen. Muutimme suuntaa ja lähdimme rannasta ylöspäin. Kuljimme pientä ja kapeaa barrancoa, kunnes saavuimme öljysoratielle. Sitä jatkoimme suuntaa jossa Cafe Vistan pitäisi olla.

Öljysora tie loppui rautaporttiin, jonka pääsi jalkaisin kiertämään. Portin takaa löysimme kiveen maalatun merkin joka kertoi Cafe Vista Paraison olevan jossain mäenpäällä, ja nuoli osoitti suoraan ylös. Aloitimme kiipeämisen 12:50 Olimme rinteeseen yläosassa klo. 13.11 Olimme kiivenneet ylöspäin n. 200m ja syke oli kiivennyt lukemaan 162. Nyt on jäljellä vielä pienet portaat ylöspäin, ja 150 metriä öljysoratietä. Kaikkiaan noustiin lopulliseen korkeuteen 277m ja olimme perillä 13:20.

Jäätelö ja kylmä Fanta maistui taivaallisen hyvälle. Paluumatkan teimme teitä pitkin. matkaa n. 4 km.

Belairiin saavuimme 15:25 koko matkan kului aikaa taukoineen 4t 35min. KCAL kulutus 825 (Polarin sykemittarin mukaan). Tämä päivä meni tälleen:)

to. 23.6. Fiesta de sol on meidän Juhannusta vastaava juhla. Playa Jardin:in Rantaa oli rakennettu suuri esiintymislava, ja muutama iso kokko. Kokot oli rakennettu Barranco de San Felipe:een vanhoista kuorma-lavoista, ovista, huonekaluista, kaapelikelkoista, rakennuksilta tuodusta puujätteestä ja, sekä ihmisten poltettavaksi tuomia puisia tavaroita. Tämä on hyvä konsti päästä nurkissa pyörivästä puurojusta eroon.

Mekin lähdimme rannalle illan alkaessa hämärtymään, silloin oli jo menot hyvällä alulla. Muutama pieni nuotio oli jo sytytetty, mutta suurimmat odotteli vielä sytytystä. Olimme varanneet mukaan pienen pullon Cavaa ja kynttilän. Me olimme tulleet rannalle viettämään 26-vuotis hääpäiväämme. Löysimme puiston kivikaiteelta vapaata tilaa, jossa sytytimme kynttilän ja korkkasimme Cavan. Siinä me sitten skoolalimme ja katselimme maailman menoja. Suuren kokon sytytystä katselimme viereisen baarin terassilta. Kokko oli suuri ja se kuumotti myös meitä, vaikka istuimme n. 30 metrin etäisyydellä. Kokon alkaessa hiljalleen hiipumaan, alkoi rannassa suuri ilotulitus. Katselimme ilotulitusta, ja mietimme että kyllä on kivoja nämä paikalliset, kun järjestävät oikein ilotulituksen meidän hääpäivämme kunniaksi. Kotimatalla kiersimme rannan kautta. Rantahiekalle rakennetusta kaljabaarista yhden oluet, yhteensä 2€. Rannalla oli ihmiset rakentaneet itselleen hiekasta ja liinoista picnic pöytiä, jotka oli toinen toistaan erikoisemmin koristeltu ja katettu. Väkeä oli niin paljon että piti tarkkaan katsoa, mihin jalkansa kävellessä asettaa.

Aamulla menimme katsomassa juhlinnan jälkiä. Yllätykseksemme huomasimme että kaikki oli siivottu. Kokot oli lähes kokonaan sammuneet, parissa paikassa nousi hieman savua. Kaljakioskit oli purettu ja viety pois. Esiintymislava oli lähes kokonaan purettu. Ihmisiä oli rannalla ottamassa aurinkoa, kuten normaalistikin. Lähes kaikki oli kun mitään erikoista ei olisi tapahtunutkaan.

Täällä jos jossain osataan juhlien järjestäminen. Kaikki järjestely tapahtuu nopeasti ja tehokkaasti. Tämä tehokkuus näkyy vain ja ainoastaan silloin, kun on juhlimisesta, tai niiden järjestämisestä kyse. Kaikki muut asiat on silloin "mañana" asioita.

ma. 27.6. Tänään oli retkiohjelmassa vaikeakulkuinen retkikierros Teneriffan uloimmalla koillisreunalla. Matkaan lähdettiin Puertosta aamulla aikaisin, koska automatka Chamorcaan kestää 1½-2 tuntia.

Kuljimme reittiä Chamorca - Tafalda - Faro de Anaga - Las Palmas - El Draguillo - Chamorca. Lähdimme liikkeelle Chamorgasta (500m) 11:30. Matka ensimmäiselle välietapille Montaña Tafaldalle (607m) oli pelkkää nousua, jossa kuljetaan barrancon reunaan ylöspäin

107m. Tafaldalle saavuimme jo 12:10. Pienen juomatauon jälkeen jatkoimme matkaa kohti Faro de Anagan majakkaa, joka vastaavasti sijaitsee 250m korkeudessa, joten vuorossa oli laskua oli 377m. Retken tällä osuudella näimme ensimmäiset kynttiläneidonkielet (Arrebol), joita kasvaa ainoastaan Tenerifalla, ja sielläkin vain Anagan pohjoisrannikolla. Polku majakalle laskeutu 250 korkeuteen, ja sinne saavuimme 13:15. Majakka-alue oli aidattu, joten emme päässeet tarkemmin majakkaa tutkiskelemaan. Jatkoimme, vaan jatkoimme matkaa Seuraavaa etappia kohti, joka oli Las Palmas.

Alkumatka Las Palmasiin oli helppokulkuista ja hyvää polkua. 400-500 metrin jälkeen polku muuttui vaikeakulkuiseksi. Matkalla Las Palmasiin jouduimme kolme kertaa miettimään tarkkaan mihin jalkansa ja painopisteensä asettaa. Aikojen saatossa on tapahtunut polkujen vyörymistä, ja polku oli 0,5-1 metrin matkalla vain 20 sentin levyinen, ja matkaa alas oli paikoin yli 100m, ja kiertomahdollisuutta ei ollut. Polku Faro de Anaga - Las Palmas on rantarinteellä ja kulkee vaihdellen 100-350 metrin korkeudessa. Las Palmas:in kylä, jossa olimme 14:45 sijaitsi n. 100m korkeudessa, ja sellaisessa paikassa johon ei ole minkäänlaista tieyhteyttä. Lähin tie on meidän seuraavassa matkaetapissa El Draguillo:ssa. Meille jäi arvoitukseksi se, että miten siinä kylässä ruokahuolto hoidetaan. ja kuitenkin näimme talon pihalla muutaman ihmisiä. Emme pysähtyneet Las Palmasissa juoma- ja välipalataukoa pitemmäksi ajaksi.

Seuraava etappimme oli El Draguillo. Las Palmasista lähdettyämme olimme taa nousuvoittoisella osuudella. Polkua noustiin yli 300m korkeuteen josta sitten aikanaan laskeuduimme alas kylään. Kylässä olimme n. 15:30 ja 130m korkeudessa.

Viimeinen etappimme vaati jo hieman pitemmän tauon ja juomista sekä suklaata. Edessä on n. 900 metrin matkalla nousua 700m korkeudessa sijaitsevalle Cabezo del Tejolle, eli n. 570m. Draguillosta lähdettiin 15:55. Polku oli tiheän ja paikoin piikkivartisten pensaskasvuston seassa, joten kulkeminen oli hankalaa, ja hidasta. Käsivarret hieman naarmuuntuneina, ja monien hengähdys- ja juomataukojen jälkeen vihdoinkin saavuimme huipulle. Huipulla polku risteyksestä pääsee jatkamaan kolmeen suuntaa, mutta me valitsimme polun Chamorcaan. Tässä vaiheessa matkaa jäljellä n. 500m. Loppumatkan kuljimme Laakeripuunetsässä, jossa näimme oikean "puron", jossa virtasi vettä ihan pikkuisen. kiva juttu näin kuivassa paikassa. Chamorcaan saavuimme 17:30. Olimme olleet retkeilemässä tasan 6 tuntia. polarin mittarin näyttäessä keskisykettä 127 ja kulutettuja kcal. 3136. Paluumatkalle lähdimme 17:45 ja saavuimme Puertoon n. 19:15

- ti. 28.6. Edellisen hiostavan päivän jälkeen päätimme lähteä katselee kauppoja, koska niissä on ilmastoinnit ja siten viileitä paikkoja. Kuinka ollakaan kun palasimme asunnolle, oli meillä liki 50m² laminaattia matkassa. Taas on muutamalle päivälle ohjelmaa tiedossa.
- ke. 29.6. Laminaatin asennus alkoi aamukahvin jälkeen kahdeksan paikkeilla, ja jatkui iltaan, jotta saimme makuuhuoneemme nukkumakuntoon. Täällä aloitus on aikaa vievää puuhaa, koska täällä ei ole suoria seiniä, eikä suorassa kulmassa olevia nurkkia, kuten suomessa.
- to. 30.6. Asennus jatkui aamulla kahdeksan paikkeilla, ja jatkui taas ilta kahdeksaan. Nyt vastassa eritasossa olevia seinä pintoja, ja samanlaisia nurkkia kun eilenkin.

Heinäkuu 2005

Tässä kuussa vietetään Fiesta de Julio kuukautta. Kuukauden ajan on kaikenlaista tapahtumaa, ja tilaisuutta. Väkeä tulee läheltä ja kaukaa. Rantaan on rakennettu suuri esiintymislava, ja tivoli on myös pystytetty.

12. pv. on Fiesta de pescadores (kalastajien suojelupyhimyksen juhla), jolloin paikalliset tulevat vuorilta kaupunkiin, joten kalasatama täyttyy ääriään myöten. Kaikkia en edes tiedä mitä tulemaan pitää.

- pe. 1.7. Kun itselle tekee, niin "lakisääteisiä taukoja" ei tule niin valvottua. Työtä jatketaan niin kauan kun on tarvista. Kyllä valmistakin sitten tulee. Kolmannen päivän iltana on laminaatit lattiasa ja melkein kaikki listat paikoillaan.
Illalla kaupungilla Jazz konsertti, joten sielläkin käytiin, vaikka ei oikein kovasti olla jazzin ystäviä.
- la. 2.7. Kahdesta jääkaapista toisen on aika siirtyä syrjään. Kannoimme pienen kaapin parvekkeelle. Siellähän sille on käyttöä, jos sattuu tuleen helle, ja tarvitsee jäähdyttää juomia.
Jääkaapin paikalle ostimme uunin. Tähän asti olemme käyttäneet sellaista pientä grilliuunia, joten on aika siirtyä oikeiden kalusteiden käyttöön.
Kolmen päivän projektin päätteeksi menimme illalla kaupungille. Satuimme paikalle jossa esiteltiin 20 kandidaattia lähestyvän Fiestan kuningattaren valintaan. Niistä ehdokkaista joku sitten jossain valitaan. Ja tottahan kun jossain jotain tapahtuu, niin taaskin ilotulitettiin...
- su. 3.7. Formulaa!!!
- ti. 5.7. Menin sähköliikkeeseen josta ostimme 2.7. uunin. Se tuotiin eilen. Siitä kuitenkin puuttui ritilä, joka on tärkeä kun tekee uuniruokia. Selitin että uunista puuttuu ritilä, ja menimme varmuudeksi kaupan uuniosastolle, ja näytin mitä olin vaille. Kauppias yritti selittää että siihen ei kuulu ritilää koska se on niin halpa uuni (190€) Katsoimme samalla uunia joka maksoi 120€ ja siinäkin oli ritilä. Kuitenkin tekivät tiluksen, ja sanoi että torstaina saa tulla hakemaan.
- to. 7.7. Retki Barranco de Mascaan. Lähdimme liikkeelle aamulla klo. 8, jolloin saamme ainakin aloittaa retkemme hieman viileämmässä ilmassa. Ajoimme Puertosta Mascaan Santiago del Teiden kautta, koska matka on sitä kautta nopein.
Mascasta starttasimme 9:35. Noin 20 min kuluttua saavuimme pienelle sillalle josta ylitimme Barranco de Mascan. Sen jälkeen polku seurasi aluksi barrancon kaakkois reunaa, kunnes laskeutui hiljalleen alemmas ja kohti barrancon pohjaa. 10:25 saavuimme liittymään jossa Barranco Madre del Aqua ja Barranco de Masca yhtyvät yhdeksi syväksi rotkoksi. Tästä eteenpäin polku seuraili barrancon pohjaa. Loppumatka oli välillä helppoa ja välillä vaikeampaa käveltävää. Välillä oli suuria kiviä kierrettävänä, ja välillä taas isoja kiviä joita pitkin piti loikkia. 12:10 saavuimme Playa de Mascaan. Yllätykseksemme siellä oli oikea hiekkaranta, ja mehän tietenkin uimaan.
Playa de Mascassa vietimme tunnin. Ensin uimme ja sitten söimme hieman evästä. Pienen hetken paistattelimme myös aurinkoa.
Paluumatkalle lähdimme 13:05. paluumatka eteni suunnilleen samaa vauhtia kun menomatkanakin. Ilma oli kuitenkin lämmennyt, ja kun tuulta ei ollut, niin syvässä rotkossa ilma todella lämmin. Barrancon pohjalla virtasi pieni puro, johon tulee vesi jostain vuoren uumenista. Vesi antoi meille vilvoitusta, sillä me kastelimme itseämme useaan kertaan. Paluumatkaan käytimme aikaa suunnilleen saman verran kun menomatkaankin. Saavuimme Mascaan 15:45. Olimme käyttäneet koko matkaan aikaa taukoineen 6 tuntia 10 minuuttia.
Barrancon reunat pohjalta katsottuna ovat niin korkeita, että niitä on mahdotonta valokuvata silleen että kuvista näkisi niiden korkeuden, ja kuinka massiivisia ne on, joten ne pitää itse nähdä. Maisemat retkellä on niin upeat, että tämä retki ottaa meidän tekemistämme retkistä paalupaikan.
- pe. 8.7. Menin uunikaupasta hakee peltiä, joka oli meille tilattu. Ei ollut Santa Cruzissa ritilöitä, joten piti tilata jostain toiselta saarelta. Uuniosasto oli täynnä uuneja joissa on ritilä, mutta ei vaan voinut antaa sitä toisesta uunista. Tulee 15 päivän paikkeilla. Nyt meillä on uuni jolla ei voi tehdä mitään.
- la. 9.7. Seurasimme illalla kulkuetta josta emme olleen tietoisia, vaan osuimme oikeaan aikaan oikeaan paikkaan. Tässä kuussa sattuu ja tapahtuu niin paljon ettei kaikkea ehdi näkemään.

Kulkueessa oli jättiläisiä, samaba-yhtye ja Fiesta de Julion missi kandidaatteja lava-auton kyydissä.

su. 10.7. Fiesta del Julio kuukauden ohjelmassa oli illalla messun jälkeen juhlallinen kulkue jossa kuljetetaan SEÑOR DEL GRAN PODER DE DIOS patsasta. Kulkue lähti kirkosta messun jälkeen kiertämään kaupunkia. Välillä pysähtyen ilotulituksen ajaksi, ja jatkoi sitten matkaa. Suuri patsas painaa varmaan melkoisesti, joten taukoja oli säännöllisin välein. Kun pysähtyttiin niin samalla myös ilotulitettiin.

Kulkueen jatkaessa matkaa, jo kolmatta tuntia, päätimme lähteä kotiin. Parvekkeellamme kuulimme vielä ilotulitusten ääniä. Illalla hieman ennen puoltayötä oli nukkumaan menon aika, koska seuraavana päivänä on puolelta päivin jälleen kulkueen vuoro.

ma. 11.7. 0:20 Olimme juuri nukahtaneet, kun suuri ilotulituksen pauke herätti meidät. Kulkueen loppuhuiennus oli alkanut. Kun patsas palaa kirkkoon silloin ilotulitetaan. Kuvassimme ilotulitusta ikkunasta, koska se tapahtui aivan vieressä, Taoron mäellä. Jonkin ajan kuluttua alkoi kuulumaan paloauton ääni, ja auto auto kiiruhti kohti ilotulituspaikkaa. Meidän automme on parkissa Taoron mäen tien varressa, vaatetta niskaan ja katsomaan millainen palo on. Kun palosta ei ollut vaaraa autollemme, niin hereillä kun olimme, niin kävimme alakerran baarissa "aamuoluella" ja menimme jatkamaan unia.

Päivällä menimme jälleen katsomaan kulkuetta, joka oli eilisen iltakulkueen kaltainen. Soittajia oli hieman vähemmän ja kulkureitti oli lyhyempi. Kun SENOR patsas oli saatu takaisin kirkkoon, alkoi kirkon pihalla taas ilotulitus. Pienempimuotoinen kun eilinen, mutta pauketta ja savua riitti.

Illalla oli Charcon aukoilla kansanmusiikkikonsertti jossa esitettiin paikallista kansanmusiikkia. Mukana oli myös useita tanssiryhmiä, jotka esittivät omia tanssiesityksiään.

ti. 12.7. Aamukahvin aikaan 8:30 paukkui kaupungilla jo ensimmäiset ilotulitteet. Nyt on kalastajien suojeleuspyhimyksen juhlapäivä. He aloittavat päivänsä 9:00 alkavalla Messulla. Satamaan on rakennettu Fiesta de Julion ajaksi pieni kappeli, jossa Messu pidettiin. Me menimme rannalle hieman jälkeen 9 ja kansaa oli sadoittain kuuntelemassa Messua. Lapset olivat uimassa ja osa koristeli veneitä iltaa varten. Messun loputtua väki levisi ympäri satama-alueita seuraamaan muita oheistapahtumia. Viereisellä esiintymislavalla erilaiset laulu- ja tanssiryhmiä esittivät omia ohjelmanumeroitaan.

Tähän päivää näytti liittyvän myös vesi aika voimakkaasti. Ihmisillä oli mukanaan vesipysäjä, vesiruiskuja ja kaikenlaisia laitteita (jopa olutpurkit oli mukana) millä toisia voi kastella. Tässä vaiheessa ymmärsimme miksi paikallinen nuorisoyhdistys oli varustautunut tähän juhlaan hihattomilla paidoilla ja uimahousuilla / shortseilla. Tarkoitus oli yksinkertaisesti vain kastella muita. Mitä enemmän vettä, sitä lystimpää oli.

Varsinainen tämän päivän päätapahtuma alkoi vasta 17:15, joten me poistuimme rannalta odottelemaan myöhäisempää iltaa. odotteleminen rannalla ei tuntunut meistä kovin järkevältä, sillä emme halunneet tulla kastelluksi vedellä tai (ulkoisesti) oluella.

Ilta Messu alkoi klo 17.15 joten menimme kirkon luokse hieman ennen kuutta illalla. Kulkue, johon kuului kaksi patsasta lähti liikkeelle vähän yli kuuden ja suuntasi kulkunsa satamaan. Satamassa patsaita käytettiin satamakappelin edessä ja siitä ne sitten kuljetettiin rantaan ja siitä veneisiin. Pienempi patsas edellä ja suurempi perässä. Väkeä oli rannat ääriään myöten täynnä, ja lisäksi osa oli veneissä, ja osa oli kahlannut veteen odottelemaan.

Hetkellä jolloin patsaat siirtyi veneeseen vedessä olijat pärskyttelivät vettä ja hurrasivat. Savuefektejäkin käytettiin. Veneessä oli lopuksi niin paljon väkeä, että meni aikaa kunnes pääsivät lähtemään liikkeelle. Välillä jo näytti että vene "hörppää vettä". Veneiden poistuttua merelle, emme lähteneen katsomaan mihin asti venematka vie. Kansaa oli niin paljon että kulkeminen olisi ollut mahdotonta. Toinen patsas on kalastajien suojeleuspyhimys niin kulkue suuntasi merelle. Tarkoituksena saada kalastajille suojeleua seuraavaksi vuodeksi.

Olin hikoillut kuvanotto paikassani pari tuntia, joten olin suihkun tarpeessa. Kun onnistui kuvauspaikan löytämään niin siitä ei luovuta ennen kun tapahtuma on ohi, joten jouduin ottamaan kaikki kuvat kulkueesta satama-alueella samasta paikasta.

Illan alkaessa viilenemään oli aika lähteä suihkuun, ja vaihtamaan hikoiltu paita pois. Suihkun jälkeen palasimme kaupungille, ilman kameraa. Oli aika meidänkin osallistua juhlintaa. Kun pääsimme rantaan oli kulkue palannut jo mereltä, ja aloittanut kaupunkikierroksen. Noin sadan metrin välein kulkue pysähtyi ja alkoi ilotulitus. Ilotulitus porukka meni kulkueen edellä. Raketit oli jo etukäteen jaettu merkattuihin pysähdyspaikkoihin, joissa ne sitten ammuttiin. Seurasimme kulkueen etenemistä muun kansan mukana yöllä liki pari tuntia, kunnes kierros loppui kirkkoon johon patsaat vietiin odottamaan seuraavaa esiintymistä.

ke. 13.7. On lähes uskomatonta, miten täällä siivotaan aina juhlien jälkeinen sotku tehokkaasti pois. Ei täällä itketä, kuten Helsingissä, (luin nettilehdestä) että kuka siivoaa ja kuka maksaa. Juhlat kun on juhlistettu, niin siivous autot tulee heti ja aamulla, kun ihmiset herää uuteen päivää, niin kaikki on siivottu, ja turistit pääsee puhtaille rannoille ja puhtaille kaduille kävelemään. Edellisenä iltana ja yöllä oli kaduilla paksut kerrokset kertakäyttömukeja, tyhjiä alumiinisia juomapurkkeja, sekä suuret määrät kaikenlaista muuta roskaa ja tyhjiä pulloja.

Me menimme puolen päivän paikkeilla katselemaa kaupungille ja kaikki oli kun mitään juhlia ei olisi ollutkaan. Kadut oli siivottu, ihmiset olivat rannoilla ottamassa aurinkoa, ja elämä oli palannut normaalin rytmiin.

pe. 22.7. Lämmin ilmamassa on pysähtynyt Teneriffan pohjoisosaan, joten reilun viikon olemme vain totutelleet lämpimään ilmaa, ja yrittäneet pärjätä jopa yli 30°C asteisen lämmön kanssa. Yhden ja kahden viikon lomailijat kylläkin nauttivat ilmasta ja viettävät aikaa rannalla, mutta meillä jatkuva lämpimässä olo saa aikaan sellaisen oireen, että alkaa katsella varjopaikkoja. Näin on viikon aikana useasti käynyt.

Retkeileminen näin lämpimässä ei oikein houkuta, joten varasuunnitelmia pitää olla. Meillä sellaisia ovat pienet projektimme ja asunnon kunnostaminen. Nyt kun lattiat on uusittu, baaripöytä rakennettu, sähköuuni laitettu ja uusi sohva tilattu, niin nyt on sitten pienen 63x90sm hukkatilan ottaminen hyötykäyttöön. Asunnossa ollut parveke on entisen omistajan toimesta joskus lasitettu, joten parvekkeen reunassa ollut nurkkaus on jäänyt toimittomaksi, joten otimme ja suunnittelimme siihen komeron. Valmiin sellaista ei saa, koska syvyyttä pitää olla 90 sm, joten se pitää itse tehdä. Tänään kävimme rakennuskaupassa tilaamassa levyt, jotka sahataan valmiiksi antamiemme mittojen perusteella. Meille jää vain kasaaminen, saumanauhojen liimaaminen ja saranoiden asentaminen.

Rakennustarvikkeita ja työkaluja täällä on hyvin saatavilla, vaikka välillä tuntuu että suorakulmat ja vatupassit on kaupoissa vain koristeina. Puu on etupäässä sellaista tummasävyistä, jota täällä käytetään aika yleisesti. Myös vaaleampaa pohjoisen puuta on saatavilla, mutta se maksaa maltaita, ja kun paikallista mäntyä on tarjolla halvempaan hintaan, niin varastot on sen mukaisia. Puu on täällä suhteellisen arvokasta, joten täällä on myynnissä listoja jotka on tehty sellaisesta materiaalista, joka muistuttaa kovalevyä, ja siihen pintaan liimataan jonkinlainen puujäljitelmä nauha. Kattolistoja tehdään myös uretaanista. Se on kevyttä ja hyvin "aaltoileviin" seiniin muotoutuvaa.

ADSL Puhelinlaskun aika. Täällä ollaan samassa tilanteessa, missä suomessa oltiin n. 10 vuotta sitten. Lankapuhelinliittymä pitää olla jos haluaa laajakaistan. Kaikki liittymän tarjoajat käyttävät samaa Telefonican tekniikkaa, joten ottaa liittymän keneltä hyvänsä, on vaatimuksena lankapuhelinliittymä. Tämä systeemi tekee täällä ADSL liittymästä kalliimman kun suomessa. Vaikka liittymän saa 29 eurolla tulee siihen vielä puhelimen perusmaksu, joka on n. 20-26 euroa (vaihtelee). Tämä aiheuttaa sen, että kilpailua ei ole, joten Telefonica porskuttaa yksinvaltiaana, ja määräälee yksin hinnat millä mitään palvelua myydään. Me jouduimme liittymän ottamaan, jotta saatiin laajakaista, ei sillä juurikaan soitella. Viimekuussa puhelujen osuus laskussa 2,4 euroa

Yhteyden pito suomeen hoidetaan internetin kautta Skypellä, tai kuvapuhelut MSM:llä. Siinä kun menee samalla kuvat ja puhelut eikä se rajoita puheaikaa, niin on se kuitenkin hintansa väärti. Toivottavasti täällä seurataan suomen mallia, ja luovutaan lankaliittymä pakosta, jolloin hinnat mahdollisesti halpenee, kilpailu kovenee ja siten myös palvelut paranee.

- ma. 25.7. Kaappi projekti. Eteen tulee kaikenlaisia projekteja joissa tarvitaan sähköisiä työkaluja, joten lähdimme La Villaan (ostoskeskukseen) ostamaan työkaluja. Al Campo niminen kauppa on myynyt pariin otteeseen sähkötyökalupakettia. Paketti sisältää niin paljon työkaluja että niillä tulee kotinikkari hyvin toimeen. Meidän epäonneksemme laatikot oli Puerton kaupasta loppuneet, joten ei kun auton keula kohti La Lagunaa, missä sijaitsee toinen saman ketjun kauppa. Sieltä saimme laatikon joka sisältää seuraavat sähkötyökalut: Porakone, akkuporakone, ruuviväännin, värinähiomakone, kulmahiomakone, sähköhöylä, miniporakone, työkalupakki, kuviosaha ja sirkkeli. koko paketilla 2 vuoden takuu, ja maksoi alle 94 euroa.
- Samalla reissulla haimme levyt jotka olimme tilanneet kaappiamme varten. Levyt oli valmiina kärryissä josta voimme viedä ne autoon. Autolle päästyämme aloimme tarkastamaan levyjen kokoja samalla kun nostelimme niitä autoon. Huomasimme kolmen levyn olevan väärän kokoisia, ja 4 levyä puuttui kokonaan. Palasimme kauppaan selvittämään asiaa. Se olikin melkoinen projekti, ja se piti tehdä infopisteen luona, sillä emme voineet mennä leikkaamoon, koska silloin olisimme joutuneet kulkemaan kassalinjan läpi, ja olimme sen jo kerran tehneet. Siihen tuli myyjää, kassatyöntekijä, ja lopuksi levyn leikkaaja. Onneksi leikkaajalla oli tallessa lista jonka teimme silloin kun tilasin levyt, joten asian selvitys siitä oli lopuksi helppo, ja saimme 4 levyä lisää. Saimme vielä apua levyjen kuljetuksessa autolle.
- ti. 26.7. Kaapin kasaaminen sujui lähes suunnitelmien mukaisesti, lukuun ottamatta paria mittavirheestä aiheutunutta ongelmaa, joista selvittiin kuitenkin helposti. Suomessa tottu siihen että kun tilasi levyjä määrämitoilla, niin ne kans oli sen kokoisia mitä tilattiin. Täällä leikkausteline on seinällä pystyssä, ja siinä ne sahataan. Lisäksi leikkausvauhti on kova, joten sahaus jälki, ja tarkkuus on myös sen mukaista. Meille siitä ei ollut paljon harmia, sillä meidän komero tuli kokonaisuudessaan upoksiin, vain ovet jäi näkyviin. Seuraavasta projektista (Keittiökaapin teosta) luovuttiin, koska levyjen leikkausjälki ei ole kelvollinen kalusteisiin jotka jää näkyviin.
- ke. 27.7. Tämän päivän osuus oli ovien magneettisalpojen asentaminen. Lisäksi peitimme yhden sivulasin parvekkeesta lastulevyllä, joten sen maalaaminen oli vielä tehtävänä. Kuten aina niin nytkin kävi että mopo karkasi hieman käsistä. Samaan sotkuun maalasimme haalistuneet kappalaudat. Tietenkin kämpän siivoaminen on aina edessä, vaikka projekti olis kuinka pieni tahansa.
- to. 28.7. Tänään saimme se kauan odotetun ritilän sähköuniimme. Tilaus kesti yli kuukauden ja vielä jouduimme maksamaan siitä 19 €. Melkoista huijausta kaupalta, kun ritilän pitäs kuulua sähköuunin vakiovarustukseen. Muissa uneissa se oli, mutta ei tässä jonka me ostimme. Nyt se meillä on, ja ei ole asiaa enään saman kauppaan.
- pe. 29.7. Puutarhapäivä. Kävimme Santa Ursulassa kastelemassa kukkia ja pensaita. Lupauduimme huolehtimaan erään suomalaisperheen puutarhaa heidän lomansa ajan, joten puutarhurina (Jardinéro) ollaan seuraavat 5 viikkoa. Ensimmäinen käynti odotutti bussia liki 30 asteen helteessä. Bussien piti kulkea 30 min. välein, mutta meitä se odotutti lähes tunnin. Yksi vuoro oli vissiin jäänyt ajamatta? Menimme La Orotavan kautta Santa Ursulaan, ja kastelimme puutarhaa kunnolla n. tunnin. Paluumatkan teimme kävellen. Kävelymatkaa kertyy n. 7 km. Tämän kun teemme 4-5 päivän välein niin tulee tuo liikuntapuolikin samalla hoidetuksi.
- su. 31.7. Formula-1 riemua? Tokihan me seuraamme tiiviisti Kimin ja muiden formulakuskiensa taisteluja MM-pisteistä, sekä GP2 sarjan Kovalaisen ja Rosbergin taistelut. Täällä Telecinco näyttää maksuttomalla kanavalla molemmat lähetykset, ja siitä olemme tietenkin riemuissamme.

Itse kisan seuraaminen ei ole sen kummempaa kun muuallakaan, ainut ero on siinä että selostajat on espanjalaisia, ja molemmat haluaa olla yhtä aikaa äänessä. Kisalähetyksen pääpaino on tietenkin Alonson tekemisten seuraaminen, ja haastattelemine. Haastatteluihin Alonso tuntuu olevan valmis milloin vain, joten täällä kyllä pysyy kiitettävästi ajantasalla Alonson kommentteista ja lausunnoista (jos vain ymmärtää).

Huono puoli suomen lähetyksiin verrattuna on se, että ohjelma lähetys tuntuu olevan suunnattu vain ja ainoastaan espanjalaisille, ja vain espanjan kieltä taitaville, vaikka maassa on varmaan katselijoita (ainakin kaksi) jotka haluaa myös seurata omien suosikkiensa menestymistä, ja kommentteja. Saksalaiset seuraavat omilta kanaviltaan ja samoin tekevät monet muutkin kansalaiset, vain suomalaiset joutuu tyytymään paikallisten lähetyksiin.

Espanjalaisille pitää kaikki käännökset selittää heti, niin muunkieliset lausunnot tulkitaan lennosta, eli puhutaan päälle (kuten myös kaikissa elokuvissa joita TV tai teatterit esittää), joten alkuperäisestä lausunnosta ei saa mitään selvää. Lehdistötilaisuudessa kuskien omalla kielellä antamat lausunnot huudetaan päälle kahden selostajan voimin silleen että sanastakaan ei saa selvää, lukuun ottamatta Alonsoa. Saattaapa käydä niinkin kuten tänään, että koko lehdistötilaisuutta ei näytetä. Johtuneekohan siitä että oma kilpailija ei ollut tilaisuudessa. Onneksi on netti, joten voimme turvautua mtv3 sivuihin ja lukea kommentit sieltä.

Elokuu 2005

to. 4.8. Olemme saaneet luottamustehtävän erältä suomalaiselta perheeltä, joka lähti suomeen viiden viikon lomalle. Tehtävämme on käydä kastelemassa pihan kasvit ja nurmikko.

Tänään kävimme siellä jo kolmatta kertaa, ja nyt teimme matkan kävellen. Läksimme aamulla ennen kymmentä, jolloin aurinko ei vielä kuumottanut liikaa. Matkaa Santa Ursulaan on linnuntietä 4 km. Maanteitä pitkin kierrellen kilometrejä kertyy tuplasti. Kasteltuamme nurmikon palasimme Puertoon Bollullon rannan kautta, joten paluumatka piteni hieman, ja kokonaismatkaksi saatiin hyvän mittainen kävelylenkki, yli 15 km. Paluu tapahtui oikein lämpimissä merkeissä, sillä iltapäivän lämpötila oli kohonnut yli 30 asteeseen.

ma. 8.8. Ostoksilla. Olohuoneen verhoja ollaan etsitty kohta pari kuukautta, joten päätimme laajentaa reviiriä ja lähteä tutkimaan kauppvoja La Lagunaan. Bussimatka kesti n. 30 minuuttia, ja päästiin suoraan kaupungin keskustaa. Tässä kaupungissa on niin paljon autoja, että omalla autolla on turha lähteä, jos aikoo keritä muutakin kun parkkipaikka etsiskellä.

Täällä on tapana viettää siestaa. Osa kauppoista viettää ja osa taas ei. Ne liikkeet jotka siestaa viettävät, on kiinni 3-4 tuntia parhaaseen ostosaikaan, joten on hyvä olla aikaisin liikkeellä jos mieli keretä kaappoihin ennen siestan alkua.

Heti 400 metrin päästä oli ensimmäinen kangaskauppa kohdalla, ja kas kummaa, meidän kaksi kuukautta etsimämme verhokangas oli siellä telineessä siististi rullalla. Tehtyämme kaupat poistuimme kaupasta ylen tyytyväisinä, olimmehan etsineet jo verhoja jo pitkään.

Edellisenä päivänä näimme lehdessä ilmoituksen mustesuihkutulostimesta, jota mainostettiin 62,40 euron hintaan, joten aloimme etsimään ko. liikettä. Puolen tunnin kiertelyn jälkeen osuimme jokseenkin vahingossa kaupan kohdalle. Täällä ei ATK kaupat ole niin hyvin varustettuja kun mihin on suomessa tottunut. Liikkeissä saattaa olla 1 tai 2 tulostinta näytillä. Tässä kaupassa niitä oli kuitenkin 6 kappaletta, joten oli mistä valita. Lehti-ilmoituksessa mainostettu Lexmark jossa on myös scanneri oli valikoimassa mukana, ja hinta oli hyllynreunassa 62,40 Varmuuden vuoksi kysyin että onko hinta tämä joka hyllyssä lukee. Kauppias meni kassan luokse ja naputteli jotain koneelle, ja sanoi sitten 72.60 tulostin jäi hyllylle ja me poistuimme kaupasta. Tuntuu huijaukselta kun ensin ilmoitetaan lehdessä oikein hinnan kanssa, mutta sitten hinta ei kuitenkaan ole se. Täällä on se huono tapa, että jotkut ilmoittaa hinnat ilman jotain veroa ja toiset taas veron kanssa. Ei tule luetuksi niitä kirpun kokoisia tekstejä, joita ilmoituksessa mahdollisesti on. Siellä se voidaan ilmoittaa onko vero mukana vai ei.

Tulostin kaupan mentyä "puihin" siirryimme La Lagunan kauppahalliin. Tarkoituksenamme oli löytää kardemummaa (cardamomo) jota kaupoista ei ole löytynyt. Olimme kuulleet että Lagunan kauppahallissa on maustekauppa, jonka valikoimissa on liki kaikkia mausteita. Kauppoja oli kaksi, ja molemmissa oli suuri valikoima kaikenlaisia mausteita. Täällä kaardemumma myydään kuorineen, joten se on ensin kuorittava ja sitten siemenet murskattava sopivan karkeeksi rouheeksi. Yritimme myös etsiä suolattomia pähkinöitä, jotka täällä tuntuu olevan maan alla. Pusseissa myydään pähkinöitä (kuten suomessakin), mutta niihin on enemmän tai vähemmän lisätty suolaa, mutta aina sitä suolaa on. Maapähkinöitä löytyy kuorineen, mutta ne on kalliimpia kun kuoritut ja suolatut, joten yritimme jospa kauppahallista löytyisi irrallaan pelkkiä pähkinöitä, mutta ei.

Vielä kiertelimme kauppoja pari tuntia, ja jotain pientä tarpeellista tuli hankituksi. Kaiken kaikkiaan päivä La Lagunassa oli hyvä, koska siellä ilma oli paljon viileämpi kun Puertossa, joten paikkoja kierteli mielellään. Loppui se meidän vilpoinen päivä kun istahdimme bussiin 101 joka kierteli La Lagunasta sivuteitä pitkin Puertoon, jossa lämpötila oli liki 30 astetta.

ti. 9.8. Ompelija tuli aamulla sovittuun aikaan, tasan 10:00 mutta hän onkin suomalainen. Poistimme vanhat verhot heti jotta pääsimme mittaamaan uusien verhojen pituuksia. Olemme vihdoinkin saaneet verhot työnalle, joten toiveena on saada ne vielä ikkunoihin "ehkä" viikonlopuksi. Nyt olemme väliajan vain rullaverhojen varassa. Asuntomme on hieman kaljun näköinen, mutta sen kestää kun tietää että tilanne korjaantuu kohta.

Sitten on vuorossa sohva. Se on tilattu 20.6 ja meille ilmoitettiin tilauksen yhteydessä, että toimitusaika on 60 vuorokautta, joten kohta alkaa h-hetki olla käsillä. Olemme muutaman kerran jo meinanneet heittää vanhan sohvan pihalle, mutta TV:n katsominen keittiöjakkaralta ei oikein houkuttele, joten olemme siitä ajatuksesta luopuneet. Teemme sen sitten, ja näyttävästi, kun uusi sohva tulee. Vielä yritämme tulla toimeen pari viikkoa sohvalla, jonka tekijä tulisi "saattaa edesvastuuseen", niin epämiellyttävä se on. Lisäksi kangas jolla se on päällystetty on niin liukasta, että itseään pitää koko ajan nostella ylöspäin, jottei luisu lattialle.

Kohta koittaa päivä, jolloin asuntomme on sellaisessa kunnossa kun sen haluamme olevan. Sitten on aika pitää pienet "tuparit"

to.11.8. Autoretkellä Anagassa. Olemme kierrelleet monta tietä ja mutkaa, mutta paljon on vielä teitä ja alueita joissa emme ole käyneet lainkaan. Jälleen otimme suunnan tuttuun Anagan niemeen. Siinä alueessa on jotain salaperäistä, ja kiehtovaa, sillä se vetää puoleensa uudelleen ja uudelleen.

Menomatalla poikkesimme Pico El Ingles nimisellä näköalapaikalla, joka on Anagan niemen korkein paikka. Näkymät olivat myös sen mukaiset.

Tällä reissulla on tarkoitus tutkia mahdollisuutta aloittaa retki El Draquillosta. Sieltä menisimme Chamorcaan, ja Tafadan ja Las Palmasin kautta takaisin Draquilloon. Tässä olisi etuna se, että kun retken lopettaa, niin uimaranta on vieressä, joten on mahdollisuus käydä uimassa, ennen kotimatkaa. Lähtöpaikan välittömään läheisyyteen ei pääse autolla, joten kävelymatkaa tulee pari kilometriä lisää (maantietä) /sivu, mutta kävelemäänhän sinne ollaan menossa;)

Päiväkahvin jälkeen suuntasimme keulan kohti Tabornoa, joka on myös samalla alueella, mutta hieman lännempänä. Siellä on pieni kylä jossa muutama talo, kirkko ja koulu. Vieressä saaren "erikoisin" vuori, kun kartio pystyssä, korkea ja teräväkärkinen. Senkin ympäri on vaelluspolku, jota kulkemalla vuoren voi kiertää ympäri. Reitti on saksalaisten tekemässä Teneriffan polkukirjassa on merkitty mustana reittinä, eli ei salli korkean paikan kammoa, eikä huimausta korkeista paikoista. Varmaan hieno ja jännittävä reissu. Joskus minä vielä kirjoitan omakohtaisen kokemuksen siitä reitistä päiväkirjaani.

Kellon käydessä jo pitkällä iltapäivää, me lähdimme kotimatalla. paluumatka on jo tumpi, sillä olemme ajaneet se jo useaan kertaan, mutta silti se vie aikaa puolitoista tuntia. On se niin mutkaista tietä.

- pe. 12.8. Tänään se tapahtui. Saimme kaksi kuukautta etsimämme verhot paikoilleen. Ompelija soitti, ja ilmoitti verhojemme olevan valmiina, ja sanoi tuovansa kymmeneltä. Asuntonne on ollut paria pikku asiaa vailla valmis jo jonkin aikaa, ja nyt niistä toinen poistui. Olemme saaneet sellaiset verhot joita olemme itse toivoneet. Tähän asti olemme joutuneet katselemaan entisen asukkaan valitsemissa pitsiverhoja jotka ei olleet ollenkaan meidän mieleen. Uudet verhot oli pikku "tupareiden" arvoinen juttu
- su. 14.8. Puutarhapäivä. Kävimme Santa Ursulassa puutarhaa hoitamassa. Ensin leikkasimme nurmikon, ja sitten annoimme kastelulaitteen huolehtia koko puutarhan kastelusta. Paluu matkan teimme perinteisesti kävellen. Matkareitti alkaa jo olemaan sen verran tuttu, että se tuntuu joka kerta lyhemmältä ja lyhemmältä. Ainakin matka tuntuu kuluvan joutuisammin kun eka kerralla. Joka kerta kuljemme samaa reittiä, ja tutkimme kadun vierustan kukat ja pensaat. Lajeja on lukemattomia, eikä niitä kaikkia kukaan tunnista. Tänään kuitenkin huomasimme yhden kaktuslajin aloittavan kukinnon. Kukat oli vasta aukeamassa, ja silti ne olivat liki 20 sentin mittaisia, joten kukista tulee isot ja mahtavan näköiset. Yhdessä palmulajissa, jota emme tunnistanee oli aivan latvassa suuri valkoinen kukinto jonka kooksi arvioin ehkä noin 40-50 senttiä. Myös avokatit alkaa valmistumaan kävelyreitimmme varressa, ne kylläkin on verkkoaidan toisella puolella, mutta niidenkin kasvamista olemme seurailleet. Oli taas sopivan mittainen päivälentki, johon kuluu 5-6 tuntia kaikkineen ja tulee hoidetuksi myös se päivittäinen liikunta-annos.
- to. 18.8. Kauan odotettu vesisade alkoi aamuyöstä. Paula oli ollut kuulevinaan jopa ukkosen jyrynää, mutta salamointia ei ollut nähnyt. Kyllä me ollaan sadetta jo hieman odoteltu. Se helpottaa meidän puutarhan hoitoa Santa Ursulassa. Nyt voimme taas huokaista muutaman päivän, kun ei tarvitse mennä kastelemaan nurmikkoa. Minä en kylläkään tiennyt koko sateesta tai ukkosesta mitään ennen aamua.
- Televisio näyttää päivittäin uutisissa miten Portugalissa metsä palaa. Täällä ei ole ollut metsäpaloja tänä kesänä, ja toivottavasti ei tule. Täällä on pahimmissa (kuivimmilla alueilla) picnic paikoissa tulentekopaikat metsävartijoiden toimesta sulettu ja avotulen teko siten kielletty niillä paikoilla.
- Illalla valvoin pitkään, koska Telefonica oli onnistunut taas sotkemaan ADSL yhteyteni. Meillä katkesi yhteys päivällä, eikä tullut takaisin. Windows ilmoitti viaksi sen, että palvelun tarjoajan kone ei vasta, ja tarkasta käyttäjätunnuksen, salasanan ja PPPoE asetukset,
- Aamulla tutkin ADSL asetuksia, ja resetoin modeemin perusasetuksille. Sitten otin ja muutin manuaalisesti asetuksen vastaamaan Telefonican ilmoittamia asetuksia vastaavaksi. Kun ei auttanut, niin muutin asetukset Bridge tilaan ja silloin alkoi modeemi pelittää. Tuntuu ihmeelliseltä, sillä Telefonica on minulle kirjallisesti ilmoittanut aikoinaan että asetuksen pitää olla PPPoE ja sillä se toimikin pitkään. Nyt se kuitenkin pitää olla Bridge IP. Tähän kyllä tottuu, sillä me ollaan maassa jossa kaikki on mahdollista, tai sitten ei mikään.

Syyskuu 2005

- to. 1.9. Tänään ajamme autolla Buenavistaan ja jätämme auton sinne. Sieltä kävelemme Teno Alton kautta Mascaan. Retkeen varataan aikaa n. 10 tuntia. Mascassa oltava viimeistään 17.15 jolloin lähtee viimeinen bussi.
- Saavuimme Buenavistaan 9 paikkeilla. Sieltä piti kävellä polun lähtöpaikalle noin 30 min. Teno Punttoon johtavaa tietä. Lähtöpaikka sijaitsee vesisäiliöiden kohdalla paikassa jossa on Teno Puntton tiestä varoittavat keltaiset kyltit. Paikalla on myös opastuskyltti, joka ilmoittaa retkiajaksi Teno Altoon 2 tuntia. Lähdimme polulle 9:35 Heti alussa barranco haarautui kahteen, ja me valitsimme merkatun reitin joka oli oikealle vievässä rotkossa. Polku oli kivikkoista, mutta helposti kuljettavaa. Kun olimme nousseet n. 40 min. polku muuttui vaikeaksi, ja vaaralliseksi. Olimme taas paikassa jossa ei meidän ei pitäisi olla. Polku muuttui niin ka-

peaksi, että vaellussauvalle ei ollut paikkaa rotkonpuoleisella reunalla josta olisi tukea ottanut. Jouduimme kulkemaan "nelivedolla" jolloin otimme molemmilla käsillä kiinni vuoren seinämästä, jotta pääsimme vaikeiden paikkojen ohi. Olimme jo ohittaneet pari hankalaa paikkaa, joten paluu ei ollut enään mahdollinen. "Nelivedolla" selvisimme huipulle. 10:52 saavuimme La Eran seremoniapaikalle, joka oli kivistä tehty ympyrän muotoinen paikka, jossa joskus on luultavasti pidetty jotain entisajan seremonioita. Olimme käyttäneet 700M:n nousuun aikaa 1t. 20 min. 11:06 jatkoimme matkaa Teno Alton suuntaan. Ylhäällä polku muuttui hyväksi ja mukavaksi kulkea. Teno Altoon saavuimme 11:35 eli kahdessa tunnissa. Samassa ajassa jonka kyltti lähtöpaikalla ilmoitti.

Teno Altossa pidimme juomatauon, ja 11:46 jatkoimme matkaa kohti Tabaibaa. Tenosta lähdettyämme kuljimme pätkän mukavaa metsäpolkua, kunnes nousimme niin ylös että kasvusto harveni, ja oltiin pilvikorkeudessa. Täällä ylhäällä menoamme seurasi vuohilauma, jota vaikeat polut ei millään lailla haitanneet.

Tabaiban vieressä sijaitsevalle näköalapaikalle saavuimme 13:10. Paikka sijaitsee vuoren harjanteella kahden korkeamman harjanteen välissä, joten tuuli puhaltaa lähes aina. Pysähdyimme paikalla vain 5 min. ajaksi. Siinä ajassa kerkeää syödä banaanin ja juoda hieman vettä. Tämän jälkeen nousimme vielä ylemmäs, ja olimme jo pilvien yläpuolella. Täällä ylhäällä polku haarautui Santiago del Teiden ja Mascan suuntiin. Näimme myös lentävän helikopterin suunnasta josta sitä ei läheskään joka päivä pääse näkemään. Valittuamme Mascan suuntaa johtavan polun aloimme laskeutumaan kohti Mirador de Hildan näköalapaikkaa. Emme pysähtyneet näköalapaikalla, vaan jatkoimme suoraan kohti Mascaa, jonne saavuimme 14:40 Olimme käyttäneet koko matkaan hieman yli 5 tuntia. Matkoineen aikaa kului hieman yli 9 tuntia

Kokonaisuutena reissu oli hieno, mutta se 700 metrin nousu alussa jätti muuten hienoon päivään huonon muiston. Käymme joku päivä tutkimassa korvaavaa polkua Teno Altoon, jotta saataisi Teno Alton retken alkumatkasta miellyttävämpi, ja näin ollen sellaisen jotta sen voisi toistenkin kiertää.

ma. 5.9. Suomalaisia saapui tänään pohjoisen kentälle liki 20. heidän joukossa oli myös henkilö jonka puutarhaa olemme hoitaneet kesällä. Kävin hakemassa hänet, ja yöllä vielä etelän kentältä lopun perheen. Eivät onnistuneet saamaan paikkoja samalla lennolle.

Kuin sattuman kauppa, niin meidän taloyhtiön uima-allas remontti on osattu ajoittaa juuri oikea aikaan. Se alkoi nimittäin maanantaina.

Kuulimme myös, että kukot ja kanat jotka ovat häirinnee vuosikautia Puerton asukkaita ja turisteja, jotka lomaileva Belairin viereisissä hoteleissa, olisi tänä kesänä hävityslistalla. Olemmekin ihmeteltyt miten on mahdollista, että tommonen kanala saa olla keskellä kaupunkia. Mielestämme se on terveystriikki. Taloyhtiön nurmikkoalasta on asukkaiden käytössä 20 % ja loput kanojen ja kissojen. Parhaimmillaan kanoja ja kukkoja oli n. 40 kappaletta.

ke. 7.9. Teneriffaa koettelee nyt helle-aalto. Paikalliset puhuvan sirocco tuulesta. Tuuli joka tulee Afrikasta, ja tuo oikein kuumaa ilmaa tullessaan. Tätä on jatkunut jo kohta viikon. Tämän jokavuotisen ilmiön loputtua pitäisi tulla vesisateet jonka jälkeen ilma puhdistuu ja viilenee. Lämpötila on 30-35 astetta, joissakin paikoissa ylikin. Illalla 23 aikaan on vielä 27 astetta.

to. 15.9. Kärppien voitto Espoon Bluesista oli meille mieleen. Ottelua seurasiimme kuuntelemalla netin kautta. Kärppä-lippu odottaa kaapissa, jospa päästään sitä taas keväällä tuulettamaan.

Television ohjelma tarjonta ei ole kummoinen, ainakaan kun ei keitä vielä osaa riittävästi. On kuitenkin yksi ylitse muiden. Operacion Triunfo. <http://www.ot.telecinco.es/> Ohjelma vastaa suomessa olevaa Idolsia. Täällä sitä näytetään joka päivä, ja TV kanavat satsaa siihen paljon aikaa. Kisasta pois tipahtaneet on kaikenlaisissa keskusteluohjelmissa mukana. Meillä on omat suosikkimme ohjelmassa joiden puolesta jännäämme. Torstai on pudotuspäivä, joten tänään putoaa yksi kilpailija pois. Jäljellä on sen jälkeen 6 kilpailijaa, ja ne taitaa olla sitten finalistia. Emme tarkkaan tiedä kisan kulkua, mutta kuudesta finalistista viimeksi puhuttiin.

Talkoisiin tottuneena osaan aina nuuskia paikat joissa tehdään jotain remppaa. Nyt olen mukana yhdessä kylppäri remontissa. Täällä rempat tehdään lähes samoin kun suomessa. Kaikki talojen seinät on rakennettu harkoista, ja ne vaatii omat tapansa tehdä muutoksia. Kosteus-sulkuja ei käytetä, vesi eristeestä puhumattakaan. Vesi vahingot on yleisiä, ja ne ilmenee siten että alakerran kylppäriin katon maali alkaa hilseillä pois. Niistä tulee yleensä maksuja. Täällä ei ole lattiakaivoja kylppäreissä. Vettä lasketaan vain kylpyammeissa, tai suihkuammeissa.

Suurin ero suomen remontteihin on se että täällä seinät ei ole mihinkään suuntaan suorakulmassa, ja se on hidastava tekijä ainakin laatoituksessa, ja myös kaappien asennuksessa.

Sähköasennukset on suorastaan naurettavia. Talo on rakennettu yli 40 vuotta sitten, ja sähköjohtoina on käytetty johtoa jonka poikkipinta-ala on 0,5 luokkaa. Tämmöisestä piuhasta tuli kylppäriin valot, pistorasian virta. Pistorasiasta otettiin vielä vesivaraajan lämmitys-sähkö. Kyllä olikin piuhat hieman kärynneet. Putkitukset on tehty ohuella putkella, joten oli vaikeuksia saada putkeen 3 kappaletta 2,5 mm2 kaapelia. Osa putkista piti uusia. Asennus-tarvikkeita joita suomessa on käytetty vuosikymmeniä täältä saa hakemalla hakea.

ti. 20.9. Lauantai iltana saatiin kylppäriin monta päivää jatkunut purku ja tasoitustyöt siihen malliin, että laatoitus aloitettiin sunnuntaina, ja jatkuu nyt kolmatta päivää. Työ etenee hitaasti, koska nurkkien vinoudesta johtuen on kulma palat leikattava jokainen omilla mitoillaan. Lisäksi seinissä on syvennyksiä ja palkkeja, joiden alapinta tulee laatoittaa myös. Paula käytti eilen eka kertaa laattaleikkuria, ja hyvin onnistui.

pe. 23.9. Laatoitus on valmistunut vauhdilla. Paula leikkaa ja minä liimaan. Nyt on seinät alakierrosta vailla valmiit. Lattia hiottu ja tasoitettu.

Eilen sain luvan uusia myös lattian laatta. Edellinen laatoittaja oli leikannut laatat silleen että seinän viereen jäi sellainen 3-4 sentin tyhjä tila, joka oli peitetty saumausaineella. Siihen olisi jäänyt niin ruma sauma, että se ei meille olisi kelvannut. Jos ei asunnon omistaja ei olisi uusinnut lattiaa, olisimme Paulan kanssa tehneet sen "omilla rahoilla". Lattialaatta maksoi vain n. 5 € neliö. Kuitenkin siitä laatoituksesta jälkeen päin puhutaan, ja silloin myös mainitaan sen tekijä. En halunnut syytä niskoilleni huonoista lopputuloksesta, jonka lattiasauma olisi tehnyt. Huomenna pääsemme mittaillemaan, ja leikkailemaan laattoja. Päivät menee niin nopeasti. Aamulla kun lähtee rautakauppaan heti yhdeksän jälkeen kun ne aukee, ja menee remonttipaikalle, niin kohta huomaa että kello on jo ilta kuudessa tai kahdeksassa. Eilen käytiin laattakaupassa illalla vasta hieman ennen yhdeksää.

Nyt on sitten vapaata ainakin huomiseen, joten katsotaan miten se saadaan kulumaan. Varmaankin hieman cervezää. Eilen Dino-kauppa mainosti taas olutta 18c purkki (normaalisti 24c), joten parilla eurolla saa jo ison kassillisen.

Netin kautta kuunnellaan Kärppien pelejä. Sarjan alku on ollut aaltoilevaa, kuten ennenkin. Yksi peli onnistuu, ja seuraava menee penkin alle. Hieman ollaan hymyssä suin seurattu helsinkiläisten joukkueiden "menestyksestä". Kun oltiin viisi vuotta Helsingissä, niin kyllä siellä hehkutettiin ja ylistettiin aina Jokereita tai HIFK:ta aivan kyltimiin saakka. Joskus TV pelissä tuntui että selostajakin oli puolueellisia pääkaupunkiseudun joukkueille. Eilen jo tuntui että näinköhän on valmentajan vaihto-viikko Jalliksella jo alkamassa :) Tämän illan peli vaikuttaa varmaan paljon?

Jos on suomessa joskus ollut puhetta että jääkiekkoa tulee liikaa, niin ei kannata murehtia. Kun ollaan jalkapallo-hullussa maassa, niin sitä ei voi millään välttää, vaikka kuinka yrittäisi. Kuudesta TV kanavasta kolme saattaa näyttää jalkapalloa.

Uutiset täällä puhuu myös jalkapallosta, ja kotimaan asioista. Kotimaan osuus on arvioni mukaan 95%, lisäksi näytetään hirveän paljon aivan paikallisia juttuja. esim. kun joku on tapettu, niin näytetään sitä taloa, ja haastatellaan naapureita, veljiä, vanhempia, ja vaikka ketä sukulaisia. Mitään ei salata, joten kaikki kyllä tietää mitä on tapahtunut ja missä. En yhtään ihmettele jos ei Canarialaiset tiedä muun euroopan maiden asioista, vaan kotimaan asioista. Kun kerroimme Teno Altossa, että olemme suomesta, niin seuraavaksi meiltä kysyttiin, onko se kauempana kun Alemania (Saksa). Suomea käsittelevää uutista on nähty tasan

ynksi. Eukon kannon kilpailuista näytettiin pätkä, ja sekini siksi kun siellä oli joku kuuluisa ulkomainen koripallopelaaja.

ke. 28.9. Kylpyhuoneremontti on vienyt kaiken ajan niin että ei ole juuri ollut kylpyhuoneen ulkopuoleista elämää kolmeen viikkoon. Aikaa kuluu kun yrittää "pyöreänurkkaisesta" ja vinoseinäisestä huoneesta tehdä kulmikkaan, ja saada sen laatoitetuksi silleen että se ei muistuta Linnanmäen vekkulitaloa. Tänään remontti on siinä vaiheessa, että alkaa saumaus, ja päästään näkemään lopullista tulosta. Johan se nyt näyttää hienolta, mutta saumaus tekee siitä lopullisesti valmiin. Torstaina tulee putkimies laittaa vesijutut, ja varaajan. Saumauksen jälkeen asennetaan pönttö, ja suihkukoppi. Maanantaina tulee asukkaat.

Kaupunki valmistautuu kovalla vauhdilla turistien tuloon. Joka puolella on puutarhurit töissä, ja palmuista karsitaan kuivia alaoksia pois. Kaupunkia yritetään siistiä silleen pintapuolisesti, jotta turistien on kiva tulla. Toki täällä on ollut jonkin verran turisteja koko kesän, mutta suuremmat ryhmät ja pohjoismaalaiset tulevat ensiviikolla.

Kahvi jota täältä saa kaupoista on maukasta, paahdoltaan tai jotenkin niin erimakuista kun suodatinkahvi johon suomessa tottunut. Se on niin hienoksi jauhattua, että on lähes pölyä. Maku on erittäin voimakas. On varmaan tarkoitettu sellaisen paikallisen kahvin keittoon johon laitetaan yli puolet maitoa, ja paljon sokeria. Kun keittää aamukahvin 6 kupillista, niin riittää kun laittaa kaksi mitallista kahvijauhoa. Lisäksi sekoitan sen vielä Cappuccino jauhoon jotta maku hieman paranisi. Kun saimme Jormalta keväällä 8 pakettia Pauligin kahvia, niin meillä oli varsinaiset juhlat. Suomalainen kahvi on aina tervetullut tuliainen, eikä vie kassissa paljoa tilaa.

Lokakuu 2005

ti. 4.10. Talvi painaa päälle ja täällä alkaa talviaikataulun mukainen elämä. Tänään kävimme ilmoittautumassa paikalliseen kielikouluun. Tarkoituksena on opiskella espanjalaisessa koulussa, espanjalaisen opettajan johdolla.

Kävimme myös ilmoittautumassa Teneriffan Suomikerhon jäseniksi. Jäsenyydellä saamme oikeuden käydä saunassa, ja osallistu suomikerhon pitämille espanjan kursseille. Espanjalaiset kurssit on ma. ja ti. aamuina klo.10:00 Tämän myös ilmoitimme suomikerhossa käydessämme, sillä moni käy kahta kurssia, ja päällekkäiset aikataulut estävät tämän mahdollisuuden.

Suomikerhon jäsenkorttiin tarvittiin kaksi passikuvaa, joten menimme valokuva-liikkeeseen pyytämään passikuvia. Meiltä kyseltiin tarkkaan mihin niitä käytämme. Passiin, "resitentti-korttiin" vai muuhun. Sanoimme että tarvitsemme vain tavallisia passikuvia, koska emme tiedä mihin loput kuvat käytämme. Saimme värilliset kuvat. Ne kelpasivat meidän tarkoitukseen.

Nyt kun asuntoyhtiömme uima-allas on remontissa, jo toista kuukautta, kävimme kaupungin urheilukeskuksesta hakemassa luvat käydä lämmitetyllä kaupungin uima-altaalla uimassa.

Tänään saapuu myös suomesta lento tuoden n. 60 suomalaista jotka tulevat tänne viettämään talvea. Heidän mukanaan tulee hieman Oraksen tekemiä osia, joita olemme odottaneet kylpyhuoneremonttiin. Kun putkimies on suomalainen niin osienkin tulee olla hyviä, ja kun suomalaiselle tehdään niin tehdään vain parhaista osista.

pe. 7.10. Täällä eletään retkaisuhetkiä Triunfossa. <http://www.ot.telecinco.es/> joka on Idols:ia vastaava ohjelma. Eilen ratkesi finalistit (3). Täällä se on niin suuri asia, että lähes joka TV-kanava ja keskusteluohjelma puhuu siitä. Jotkut kanavat jopa enemmän kun jalkapallosta. Myös lehdet kirjoittelevat siitä, mutta kukaan ei pääse haastattelemaan kilpailijoita, ennen kun he ovat pudonneet kisasta. Kaikki kilpailijat ovat asuneet koko ohjelman ajan, (yli 3 kuukautta) academiassa. Se on jonkinlainen musiikkiopisto (sisäoppilaitos), jossa on kymmenkunta opettajaa. Lauluopettajaa, esiintymiskouluttajaa ym. jotka kouluttavat kilpailijoi-

ta. Päivittäiset TV lähetykset ja <http://musica.terra.es/ot/endpointirecto.shtml> on ainut kanava opistosta ulospäin. Tällä varmistetaan kanaville valtavat katsojaluvut, ja erittäin pitkät mainoskatkot.

Kilpailukappaleista on kerätty CD jonka myyntiluvut on korkeita. Pari viikkoa sitten heille annettiin joku kultalevy, tai vastaava. Viime viikolla osallistujat kävivät ensi kertaa academian ulkopuolella levy-yhtiön järjestämässä levyn julkistamistilaisuudessa, ja silloinkin suuren turvamiesjoukkojen ympäröiminä.

Ohjelman formaatti on saman tapainen kun Idols formaatti. Alkukarsinta saman kaavan mukaan, ja jatkossa välillä tuomarit, ja välillä yleisö äänestää osallistujia jatkoon. Viikon aikana kaksi vähiten ääniä saanutta kilpailee seuraavalla viikolla säilymisestä. Joka viikko putosi yksi kisailija pois.

Ohjelman taustatanssiryhmä on myös noussut suosiossa ylös. Ryhmä on tehnyt tanssin ohjelmaa varten ja se on täällä valtava hittitanssi. Myös niitä tanssikappaleita on levytetty, ja niitäkin myydään valtavalla mainoskampanjalla, ja tanssitaan kaikkialla.

Kylpyhuoneremontti on jumittunut putkimiehen töihin. Osa putkista tulee kulkemaan katossa, ja panelointia ei voi tehdä ennen kun putket on paikoillaan. Nyt minä sitten pyörittelen peukaloita, ja odottelen.

su. 9.10. Kolmas päivä jo menossa pelkkää odottamista. Kun 6.5 päiväkirjassani moitin paikallisia työntekijöitä niiden hitaudesta ja ajasta jonka niitä joutuu odottamaan, niin silloin olin hyvilläni, että Teneriffalla on onneksi kaksi suomalaista ammattimiestä. Kirjoitinkin päiväkirjaani seuraavaa; Täällä on monella alalla suomalaista ammattitaitoa saatavilla, mutta määrättyissä ammateissa ollaan vain paikallisten asentajien armoilla. Nyt pitää perua hieman kehumisia. Kun joutuu odottamaan päivätolkulla tekijää, ja omat tekemiset vain odottaa ja odottaa ja odottaa, niin ei oikein tee mieli kehua, vaikka asentaja ois kuinka suomalainen, päinvastoin.

Täällä on tapana aloittaa työt siten, että käydään tuomassa joitakin tarvikkeita nimellisesti paikalle, jotta se näyttäisi siltä että työt alkaa just nyt. Sitten häivyttään ja palataan kun entiset keskeneräiset työt on tehty. Siihen saattaa mennä päiviä tai viikkoja. Toiset sitten vain sitkeesti odottaa ja odottaa. Jotkut ei odota paria päivää enempää, ja tilaa toisen asentajan, jos jostain saa.

Täällä käytetään muovisia (harmaita) ja kuparisia putkia, sekä muovisia ja messinkisiä liittimiä. Komeroiden sisään ja allaskaapin alle tulee muovi ja näkyville paikoille kupari. Voi kun ois kromattuja putkia ja liittimiä, kuten suomessa.

Olen tähän ikään mennessä oppinut rakentamaan yhtä sun toista. Nyt pitää miettiä, että vieläkö on opeteltava putkiasennus, jotta vois välttää vastaisuudessa turhat odottelut..

ma. 10.10. Aamulla käytiin espanjan opiskelupaikalla katsomassa, joko opiskelu alkaa. Ei alkanut. Perjantaina pitää mennä uudelleen katsomaan mikä on tilanne. Hieman puhuivat, että saattaa olla niinkin että emme mahdu koko kurssille. Jotain lohtua tässä päivässä tuo se että putkimies saapui paikalle ja on ahertanut päivään, joten illalla saattaa olla vedet jo toiminnassa, ja päästään kattoa paneloimaan.

ti. 11.10. Nyt alkaa loppu rutistus kylpyhuoneen remontissa. Illalla kävin katsomassa, ja vesi tuli ja meni, joten tänään on vuorossa katon panelointi, ja suihkukopin asennus. Keskiviikkona tulee asukkaat, ja silloin tulee kaiken olla valmiina.

ke. 12.10. Eilen tuli se meidän liki 4 kk odotettu sohva. Liikkeen miehet toi se sisälle asti ja laittoivat paikalleen. Ei siinä niin hirveesti ollut kasaamista. Kaksi osaa siinä on, mutta kuitenkin. Kasaamisen jälkeen maksoimme se loppuosan, ja sillä valmis. Sohvan mukana tuli samaa kangasta kun sohvassa. Sillä päällystämme ruokailuryhmän penkit, jolloin saamme saman harmaan värin kaikkiin istuimiin.

Illtapäivällä kävin paneloimassa kylppärin katon ja asensin suihkukopin. Tänään on jäljellä silikoonin laitto saumoihin ja loppusiivouksen vuoro. Illalla tulee suomesta kämpppään asukkaat viikoksi.

Ensi viikolla päästään taas tekeen retkiä. Tarkoitus käydä tutkimassa Teno Altoon meno. Pitää löytää helpompi osuus. Buenavista del Nortesta lähtevä reitti on liian vaikea, ja hieman vaarallinen. Lisäksi on Barranco Infierno, ja Ruta verde jotka on seuraavina ohjelmissa.

Kylpyhuone remontti on nyt siinä vaiheessa, että ensimmäiset asukkaat tulevat tänä iltana. Kuten aina niin nytkin kävi niin että kattolistat jäi laittamatta. Oikeastaan aika loppui kesken, koska jouduimme odottamaan putkitöitä 3 päivää. Viikon päästä lomalaiset lähtevät, ja sitten on vuorokausi aikaa seuraavien tuloon. Siinä välissä on listojen laitton aika.

Pari päivää on kaikenlaista pientä puuhaa. Talkooporukka on lupailut, että sauna olisi valmis perjantaihin mennessä, ja päästään kylpemään.

pe. 14.10. Eilen illalla valvoimme ja katsoimme TV:stä OT Triunfon 3 tunnin mittaista finaalia. Meillä oli oma suosikkimme Sergio, jonka puolesta jännitimme. Ensin kolmesta jäljellä olevasta finalistista putosi viikon aikana vähiten puhelinääniä saanut pois. Kahdelle jäljelle jääneelle avattiin uusi puhelinäänestys, joka kesti tunnin. Nämä tunnin aikana annetut äänet ratkaisi koko OT kilpailun voiton. Tasaisen äänestyksen tuloksena voitto tuli Sergio Rivero:lle 53,5 %:n äänillä, ja toi nuorelle 01.04.1986 syntyneelle, supermarketin kassatyöntekijälle 300.000 euron pää-palkinnon. Lisäksi 8 parasta saivat myös uudet henkilöautot (Fiat). Olemme myös kuulleet että OT:n voittaja olisi Espanjan seuraava Erovision laulukilpailun edustaja, mutta sen aika näyttää. Nyt päättyi 15 viikon ohjelmamaraton jota olemme tiiviisti päivittäin, ja ennen kaikkea torstaisin seuranneet. TV täällä ei tänä aamuna muusta puhukaan. Illalla tulee vielä TV:ssä joku konsertti jossa finalistit on mukana ja sitten ryhmä lähtee kiertueelle manner-espanjaan.

Tänään on myös suuri hetki kun pääsemme saunaan. Suomi-seuran saunaremontti on valmis ja kylpykunnossa. Naisten vuoro on 12-14 ja miesten 14-16.

la. 15.10. Huomenna su. 16.10 jatkuu meidän retket. Aamulla suuntaamme El Palmariin. Tarkoituksena nousta 300 metriä ylöspäin Teno Altoon, josta vielä parisataa metriä ylemmäs Baracán vuorelle, ja siitä vuoripolkuja pitkin Mascaan. Sieltä palaamme bussilla El Palmariin, jonne jätämme auton. Paluureitti ei ole vielä tiedossa.

su. 16.10. Aamulla ajoimme El Palmariin, josta aloitimme retkemme. Tarkoituksemme oli löytää Teno Alto - Masca retkeen turvallisempi alkuosuus, kuin aikaisemmin tekemämme retki, jonka aloitimme Buenavistasta. Tämä reitti on hyvä, ja turvallinen. Onhan se ollut Teno Alton ainoa kulkureitti vuosikausia, aina siihen saakka kun maantie sinne valmistui.

Heti lähtöpaikalla hieman hämmästelimme kauheaa pauketta. Näimme joukoittain haulikkomiehiä Palmarin pelloilla, mutta emme tienneet mitä he metsästävät. Koiria oli suuri määrä, ja me juoksentelivat rotkoissa, ja miehet kytäsivät haulikon kanssa rotkon reunalla. Metsästyksen kohde selvisi meille vasta kun saavuimme Tabaibaan.

Polku lähti El Palmarin keskustasta, joka sijaitsee n. 520 metrin korkeudessa. Nousu alkoi heti, koska Teno Alto sijaitsee n. 800 metrin korkeudessa. Reitistä selviää ilman mitään vaikeuksia, ja aikaa kului 1t. 30min.

Teno Altoon päästyämme huomasimme että siellä oli avattu myös toinen baari, ja jonkinlainen kauppa. Kesällä kun kävimme samassa kylässä, niin siellä oli avoinna vain yksi baari (Bar Teno Alto Venta), joten käytimme sen palveluja. Nytkään emme siitä tavasta luopuneet, vaan halusimme palkita pariskunnan ystävällisen kesäajan palvelun. Onhan se sama mistä sen Fanta purkin ostaa, sillä kaikki myy samaa tuotetta. Baaria pitää iäkäs samassa rakennuksessa asuva pariskunta.

Pienen juomatauon jälkeen jatkoimme tuttua reittiä, ja määränpäänä oli La Tabaiba ja sen vieressä oleva näköalapaikka, joka sijaitsee Mascaan johtavalla tiellä. Matkalla on Baracán niminen vuoren huippu, joka kohoaa n. 1000 metrin korkeuteen. Nousu huipulle oli hieman kivinen, joten Paula jäi odottelemaan, alas, kun minä kävin huipulla. Nousua oli n. 50 metriä. Aikaa minulla kului siihen 10 min. Visiitti ylös jäi lyhyeksi, koska alapuolelleni kertyi hetkessä pilviä niin, että en enään nähnyt alas polulle, jossa Paula odotteli. Palattuani alas jatkoimme matkaa, ja saavuimme La Tabaibaan 13:50 Olimme käyttäneet matkaan Teno Altosta Tabaibaan 1t. 30 min.

Saavuttuamme Tabaibaan näimme metsämiehiä koirineen. Koiria oli liki kymmenen ja niitä lastattiin koirienkuljetus koppiin. Kopin päällä oli kaksi pientä kania. Täällä metsästetään kaneja, ja sitä on ravintoloissa ruokalistalla, ja kaupoissa myytävänä.

Paluumatka El Palmariin kesti n. 40 min. joten kokonaisaika retkeen 4 tuntia.

Hieman ennen Tabaibaa saimme niskaamme muutamia sadepisaroiita. Mutta kun lähdimme kohti El Palmaria, alkoi sataa oikeesti. Olemme retkillämme kuljettaneet repussa sadepuseroita, koska sää t vuorilla saattaa muuttua hetkessä. Nyt niitä puseroita tarvittiin ensimmäisen kerran. Vettä tuli aivan oikeesti. Kun saavuimme Palmariin, oli puseromme pinnasta aivan märkä, mutta hyvä pusero piti meidät kuitenkin kuivina, mitä nyt sortsit ja kengät hieman kastui. Vettä satoi koko paluumatkan, välillä enemmän ja välillä taas vähemmän. Kun kirjoittelen päiväkirjaani kello on 18:10 ja edelleen sataa, nyt kuitenkin hiljaksen.

ti. 18.10. Tänään ajoimme Las Mercedeksen metsään. Tarkoituksena käydä kiertämässä Ruta verde (vihreä reitti). Sunnuntaina alkanut sade jatkui yhä. Vettä satoi kuitenkin siihen malliin että olisimme vain kastelleet itsemme. Vaihdoin suunnitelmaa, ja päätimme ajaa Esperanzan metsään. Sen verran näimme Teiden huippua matkan aikana, jotta saatoimme havaita huipun saaneen lumipeitteen näiden sateiden ansiosta.

Esperanzan metsässä kävimme katsomassa Patsasta joka on pystytetty paikalle, jossa edesmennyt Franco teki miehineen sotasuunnitelmansa ennen vallankaappausta. Patsas on hoitamaton, töhritty ja oikein huonossa kunnossa.

Sieniä yritimme katsella, mutta muutamaa yksilöä enempää emme löytäneet, ja niitäkään emme tunnustaneet. Täällä kuulemma kasvaa sieniä, mutta ajankohta on muistaakseni paljon myöhemmin. Nyt on liian kuivaa.

Suomesta tuotu vesisuodatin on toiminut hyvin, ja nyt oli aika tarkastaa ja pestä se. Vesi on niin puhdasta, että 4 kuukauden aikana suodattimen pintaan oli tullut vain oikein ohut kerros jotain ruskehtavaa moskaa, jonka pesin pois. Nyt saamme taas juomakelpoista vettä muutaman kuukauden. Suodattimelle on ilmoitettu suodatusmääräksi 25000 litraa, joten kaksi ihmistä juo sitä vesimäärää kauan. Emme ole pullovetä ostaneet yli 4 kuukauteen, muuten kun retkille. Nyt kun on tottunut suodatetun veden makuun niin se on meidän mielestämme paremman makuista, kun pulloitettu vesi. Tietenkin suodattimen laatu voi vaikuttaa veden makuun, mutta meillähän onkin suomesta ostettu suodatin.

la. 22.10. Eilen illalla katselimme parvekkeeltamme n. 20 minuutin mittaista ilotulitusta. Se järjestettiin Santa Ursulassa, jossa vietettiin Santa Ursulan viikkoa.

Tänään saimme erään suomalaisen mukana suomesta paketin, joka sisälsi kaksi pakettia Presidentti kahvia, josta Mikolle Euraan suuret kiitokset.

Paketti noutaessani kuulin että Teiden huipulle tarvittavien lupien jonottamisessa olisi jopa kuukauden jono, joten jos on henkilöitä jota suunnittelevat Teiden-retkillemme tuloa, niin kannattaa olla ajoissa liikkeellä lupa-anomusten kanssa.

ma. 24.10. Kävimme ilmoittautumassa Suomiseuran järjestämälle Espanjan kurssille. Aikaisemmin ilmoittauduimme espanjalaiseen kouluun, mutta peruutimme sen ja valitsimme suomen kielisen opetuksen, koska aina tulee jotain kysyttävää, ja se onnistuu paremmin suomen kielellä.

Äitini lomailu Teneriffalla jatkuu neljättä päivää, ja meillä ohjelmassa kierros saaren eteläosaan. Lähdimme matkaan aamupäivällä hieman jälkeen yhdentoista. Kiersimme Buenavistan ja Mescan kautta Americakseen ja Teiden yli takaisin Puerttoon. Matkaa kierrokselle kertyy n. 200 km, ja aikaa kului liki 9 tuntia. Tässä ajassa nähtävyyksien katseleminen on pintapuolista. Kuitenkin pysähdyimme Icodissa katsomaan "vanhaa puuta", jolle kerrotaan iäksi jopa 3000 vuotta. Tiedemiehet kuitenkin ilmoittavat oman arvionsa olevan jossain 700 vuoden paikkeilla. Kun puussa ei ole mitään vuosirenkaita josta iän voisi määrittellä, niin tarkkaa ikää ei pysty kukaan sanomaan.

Seuraavaksi ajoimme ylös Tanque nimiseen kylään, ja katselimme Garachicoa ylhäältä käsin. Buenavistasta käännyimme Mascan suuntaan. Mascassa oli kaikki parkkipaikat täynnä, joten jouduimme siirtämään suunnittelemamme kahvitauon Santiago del Teideen.

Seuraavana pysähdyimme Americasissa. Kävimme tervehtimässä Yucca hotellissa entistä työkaveriani, Timoa ja hänen vaimoan, jotka olivat viettämässä Timon 50v. päiviä. Paluumatkan teimme Aronan, Vilaflorin ja Teide kautta.

ti. 25.10. Olin jonottamassa lupia, joka vaaditaan kun haluaa käydä Teidellä, ja siellä aivan korkeimmalla huipulla. Lupia myönnetään ainoastaan kansallispuiston toimistossa, joka sijaitsee Santa Cruzissa. Saarella käy turisteja paljon, ja jonot lupatoimistossa sen mukaiset. Minun luvanhakumatkaan kului bussimatkoineen aikaa yli 3 tuntia, vaikka hoidettavana ei ollut muita asioita.

ke. 26.10. Saimme toisen lähetyksen suomalaista kahvia. Paulan veli oli laittanut työkaverinsa matkaan pari pakettia Pauligin Juhla Mokkaa. Nyt meillä on tilanne sellainen, että kahvivarastomme riittää joulukuun saakka. Jouluna tulee omat lapsemme tänne, joten silloin saadaan täydennystä kahvivarastoomme. Kesällä piti tehdä tuttavuutta paikallisen kahvin kanssa. Siinä on erittäin voimakas paahto, ja oikein hieno jauhatus. Baareissa olemme sitä joskus juoneet, mutta kotona keitämme suomalaista kahvia.

ma. 31.10. Eilen illalla aloin hieman huolestumaan Paulasta. Kun TV näytti jalkapalloa, niin hän jopa hurrasi hyvin tehdylle maalille. Näinköhän aika alkaa tehdä tehtävänsä, ja siirtää meitäkin jalkapallon kannattajiksi. Hieman olimme vahingon iloisia, kun muutama päivä sitten Deportivo voitti Real Madridin. Onhan Realin joukkue täynnä huippukalliita jalkapalloilijoita.

Hieman ikäviäkin uutisia tuli illalla, kun bussiturmassa Teneriffalla sai surmansa muistaakseni kolme ruotsalaista turistia. Bussi oli menossa lentokentällä, ja turistit palaamassa kotiin.

Aamulla kuulumme TV:stä että Espanjan kuningas perheeseen on syntynyt tyttö. Siitä on nyt sitten TV näyttänyt lähes koko päivän ohjelmaa. On kaiken nimistä keskusteluohjelmaa, joissa puhutaan vain kuningasperheen uudesta työstä.

Aamupäivällä aloitimme myös espanjan opiskelun. Käymme kerran viikossa tunnilla, ja muun ajan sitten "opiskelemme" kotona:) Luulen että aika tästä eteenpäin kuluu vauhdilla, ja käy niin että ensi sunnuntaina illalla huomaa että viikko mennä vilautti, ja läksyt on tekevä.

Marraskuu 2005

ke. 2.11. Päivä Teidellä. Aamulla menin bussiasemalle hyvissä ajoin, mutta jonossa oli jo yli 40 ihmistä ja suuri määrä polkupyöriä. Kaikki oli menossa Teidelle, tai ainakin ylös vuoristoon. Kun Puertosta menee vain yksi bussi päivässä, niin se on sitten myös täysi. Edellisellä kerralla oli sama tilanne, mutta silloin oli laittaa toinen bussi lisäksi. Kuski kävi kysymässä, mutta ei ollut vapaata bussia. No kyytiin mahduin, mutta seisomapaikalle käytävään. Lähdön jälkeen on muutama pysäkki joissa bussin pitäisi ottaa matkustajia. Bussi kylläkin pysähtyi, mutta ketään ei otettu kyytiin. Pysäkeille jäi reilusti yli 10 ihmistä. Ainahan pelkän matkan voi yrittää tehdä seuraavana päivänä uudelleen, mutta jos olisi ollut hankittuna lupa

Teiden huipulle, niin sitten tilanne olisi huono, koska lupa on päiväkohtainen. Teiden vuoroon pitäisi laittaa varabussi, jotta kaikki halukkaat mahtuisi kyytiin. Paluumatkaa helpotti se että osa pyöräilijöitä tuli alas polkemalla, ja siten bussissa oli hieman enemmän.

Meitä onnisti kuitenkin se että päästiin ylös. Lauantaina oli ollut sen verran kova myrsky, että hissit ei kulkenut. Hissilipun hintoja olivat kesästä nostaneet kahdella eurolla. Edestäkainen lippu nyt 22€

pe. 4.11. Tänään juhlii 50-vuotis päiväään Muhoksella entinen naapurini Jukka Körkkö, joten oikein kovasti onnitelujia sinne Vehnäkujalle. t. Mikko ja Paula.

la. 5.11. Suomi seura ja ev. lut. seurakunnan yhteiset myyjäiset Belairissa. Eilen Paula kävi leipomistalkoissa ja rypytti 140 karjalanpiirakkaa. Täällä on pari päivää ollut hieman viileämpää, kun normaalisti. Vettä saatiin oikein kunnolla. Eilen kun kävin saunassa Xipana Parkissa, niin uima-allas baaria ei oltu edes avattu, koska ketään ei ollut altaalla. Saunojat kyllä ui.

su. 6.11. Tänään on vuorossa jälleen autoilukierros saaren eteläosaan. Nyt on sadellut parina päivänä, joten märät vuoristopolut ei houkuta. Kun saaren eteläosaan mennään, niin Masca on paikka jota ei voi pysähtymättä ohittaa.

Onkiminen on opettelussa tulevilla viikoilla. Ensin on opeteltava tekemään syöttitaikinaa, ja sitten vielä sen käyttö. Pitää mennä rantaan oikein läheltä seuraamaan miten sillä taikinala oikein ongitaan ja kuinka paljon sitä siihen koukkuun laitetaan.

Talven aikana tulee Puertoon lomailemaan pariin otteeseen oikeita kalamiehiä, joten onki varusteineen pitää saada kuntoon, ja syötit valmiiksi.

ma. 7.11. Kuten viikko sitten kirjoitin, niin aika kuluu nyt kun siivillä. Tänään oli jo toinen espanjan tunti ja lukeminen jäi viime hetkiin. Jotenkin vain aika vierähti:)

Eilen olimme Mascassa ystäviemme kanssa katselemassa maisemia. Aikaisemmilla retkillä olemme nähneet Tenon vuoristossa paljon vuohia jotka syövät vuorten rinteillä hyvän-tuoksuista ruohoa, ja kasvustoa. Meistä siellä tuoksuu joku timjami, tai sellainen vastaava. Juttelimmekin yhdellä retkellä, että vuohenliha täällä on varmaan hyvänmakuista, kun syövät tämän tuoksuista ruokaa. No nyt me sen sitten maistoimme, ja hyvää se olikin. Lihapalat oli kylläkin keitetty luineen, ja itse syötävää lihaa oli huomattavasti vähemmän, miltä annos aluksi näytti. Koko komeus tarjottiin ryppypottujen ja hyvänmakuisen kastikkeen kera.

ke. 9.11. Nyt on sitten autohuoltokin koettu paikalliseen tapaan. Kaikki meni kuten ilmoitettiin. hieman ihmetyttää tšekäläinen systeemi, jossa merkataan päivämäärä milloin auto pitäisi viedä huoltoon. Ensimmäinen huolto oli tehty ennen kun hain auton. Kilometrejä oli mittarissa hieman yli 4000, ja se merkattiin 15000 km:n huolloksi. Papereihin merkittiin seuraavaksi huoltopäiväksi 29.9 ja öljyn vaihtoväliksi 5000km. Varasin ajan kuten papereihin oli merkitty. Huoltomies hieman ihmetteli erikoista merkintää, koska edellinen huolto oli tehty 4000 km aikaisemmin. Merkattuaan tietokoneelle tiedot minusta ja autosta leimasi hän huoltokirjan ja merkitsi tämän huollon 30000km:n huolloksi, vaikka mittarissa on 8500 km. Kaikki meni samalla tavalla kun suomessakin, mutta eniten minua ihmetytti se että hän kysyi minulta passia, ja sitä hän minulla ei sattunut olemaan mukana. Ilmoitin hänelle oman N.I.E. numeroni ja se tuntui kelpaavan. Seuraavalla kerralla huoltoon mennessä pitää yrittää muistaa ottaa passi mukaan:)

Seuraava huolto on 45000km:n huolto, joten minulla ei ole harmainta aavistusta milloin minä auton seuraavaan huoltoon veisin. Öljyn vaihtoväliksi ilmoitettiin 5000km.

Viikolla saimme tuntumaa paikalliseen sairaala elämään. Eräs ystävämmme oli sairaalassa, ja kävimme häntä katsomassa. Kahden hengen huoneessa oli viereisellä vuoteella joku paikallinen naispotilas, jolla kävi paljon vieraita. Täällä näyttää olevan tapana että koko suku tulee vierailulle kerralla. Siellä sitten pidetään sukkokokousta, ja syödään eväitä. Röyhkeimmät käyvät jopa potilaille tarkoitettua wc/suihku tilaa. Kyllä on sairaalahygienia kaukana. Sitten kun alkaa väsyttämään, niin mennään sairaalaan baariin paukuille, ja tullaan kohta ta-

kaisin ja taas jaksetaan. Väkeä oli ollut niin paljon että osa oli istuskellut ystävämme puolella, kun ei ollut sopinut samalle puolelle huonetta muiden vieraiden kanssa.

la. 12.11. Tänään veimme kaksi suomalaista Chamorcaan vuoristoretkele. Perjantaina minulle soitettiin ja kysyttiin olisiko meillä tarjota vuoristoretkeä lauantaille. Yhdelle suomalaispariskunnalle oli käynyt niin että bussi ei tullut hakemaan ja retki jäi tekemättä. Me päätimme viedä heidät 5 tunnin vuoristo retkelle. Lähdimme aamulla 8:00 liikkeelle ja olimme Chamorcassa hieman ennen kymmentä. Retken teimme hieman tuulisessa säässä, mutta hyvällä mielellä, hitaasti kiiruhtaen ja itseämme väsyttämättä. Retkeen käytimme aikaa 5 tuntia, ja paluumatkaan muutaman kuvaustauon kanssa saman verran kun menomatkaan. Kotiin saavuimme 17 paikkeilla.

Tällä viikolla kiitämme syvään Pauligin työntekijöitä, jotka tekevät hyvää kahvia, ja ennen kaikkea kahta Teneriffalla lomailevaa Pauligin työntekijää, jotka toivat tullessaan meille kaksi paketti Presidentti kahvia. Toinen paketti peräti Joulukahvia. Sen me säästämme jouluksi, ja nautimme sitä sitten kun meillä on koko perhe koolla joulua viettämässä.

ma. 14.11. Puhelinsoitto herätti meidät kahdeksan aikaan. Meiltä tiedusteltiin retkeä Teidelle ja El Palmariin. Puhelun ansiosta onnistuimme näkemään aamu-uutiset, jossa kerrottiin suomen koulutusjärjestelmästä, ja sanottiin se olevan paras koko euroopassa. Tällaisia uutisia on kiva katsella, ja sivistäähän se "hieman" paikallista väestöäkin. Täällä paikalliskanavilla ulkomaan asiat (jalkapalloa lukuun ottamatta) ovat todella harvinaista "herkkua".

Täällä on myös asioita joissa ollaan parempia kun suomessa. Nyt kun on päästy viini ja vesi kulttuurista pois, ja huomattu että kalsiumin tarve kasvaville lapsille on tärkeää, niin maitotuotteiden jalostus on täällä todella hyvä. Olen monesti kehunut että täällä saa parempia juustoja ja joghurtteja kun suomesta. Juustot ovat todella hyviä, ja valikoimaa riittää, sekä laadulla ja hinnalla mitattuna. Tarvitsee vain olla rohkea ja maistella niitäkin jotka eivät päällepäin näytä kovin houkuttelevilta.

Niin on Teneriffa kaukana espanjasta, että Esperanzan metsätien varteen on graffarit eräseen kylttiin spraymaalilla kirjoittaneet: Canaria no es España (kanarian-saaret ei ole Espanjaa). Siinä kirjoittajat ovat aivan oikeassa, sillä täällä ollaan niin omissa oloissa ja määrättyissä asioissa lähes 5-6 vuotta "jäljessä" muusta euroopasta. Esim. Täällä on nyt huomattu että lapsilla voi olla ruoka-allergioita, ja vielä erilaisia. Se vaatii erilaisia ruoka-annoksia kouluissa, ja päiväkerhoissa. Tämä on suomessa tiedetty jo 20 vuotta.

Pari päivää sitten lueskelin satelliitti tietoutta hieman koska täällä ollaan Joulukuun alussa siirtymässä digi-lähetyksiin. Törmäsin sivuun jossa oli lueteltu euroopassa näkyvät vapaat digitaali TV kanavat, ja kuinka ollakkaan. Muilla euroopan mailla oli tarjota vapaita kanavia vaikka kuinka, mutta "tietotekniikkamaa" suomi ei lähetä mitään muuta kun radiolähetystä. Eipä silti, että minä kaipaisin suomalaisia kanavia, mutta jääkiekko otteluista on kiva joskus kuunnella selostuksia. Onneksi voimme seurata niitä netin välityksellä, joten ajan tasalla pysytään.

ti. 15.11. Vietimme päivä El Palmar - Masca reitillä. Ilma oli oikein hyvä. Hieman pilvinen ja ei liian lämmin. Ylhäällä vuorilla sää vaihteli sen mukaan olimmeko aukealla paikalla, vai suojaisassa paikassa. Jouduimme hieman vuorottelemaan tuulivaatteiden kanssa. Matkaan käytimme aikaa 5,5 tuntia, ja paluumatkan teimme Santiago del Teiden kautta, ja kävimme katselemassa Icodin vanhaa Traakkipuuta.

ke. 16.11. Olen ollut pari päivää pienen flunssan kourissa. Kurkku tuntuu kuivalta, ja nenä hieman tukkoiselta. Paikallisilla on täällä tapana ajella autolla ikkuna joko auki tai, sitten hieman raollaan. He eivät ilmastointia käytä, vaikka se autossa on. Kun meillä nyt on autossa ilmastointi, niin olemme sitä käyttäneet. Olen istunut kolme päivää autossa viikon aikana, ja se "viileä" mukavuus taitaa nyt kostautua. Ilmastointi kuitenkin aiheuttaa jonkinlaista huomaamatonta vetoa, joten tässä sitä nyt sitten flunssalääkettä otetaan.

Taloyhtiön uima-allas remontti on edistynyt erittäin hitaasti. Isännöitsijällä on omat suosikkifirmat (tai sukulaisfirmat) joita se käyttää remonttitoissa. Minä epäilen vahvasti että mitään tarjouskilpailuja ei ole käyty. Uima-altaan ympärillä ollut nurmi on poistettu ja se korvataan laatoituksella. Ensin alle piti tehdä sellainen 5-10 senttimetrin paksuinen laatta, joka lopuksi laatoitetaan. Työn edistyminen on todella hidasta, ja päivän aikana saadaan joskus vain parin neliön valu tehdyksi. Olemme seuranneet päivittäin työn edistymistä omalta parvekkeeltamme, ja otamme valokuvia silloin tällöin. Kun "remontti Reiskat" huomaa että niitä kuvataan niin he ovat tekevinään ahkerasti jotain. Sitten on taloyhtiön työnjohtaja, jota teknikoksi täällä kutsutaan. Hän käy istuskelemassa työmaalla, ja haaskaamassa tekijöiden aikaa. Kun hän ilmestyy paikalle, niin saattaa alkaa tunnin mittainen tarinatuokio, jonka aikana ei työ edisty yhtikäs mihinkään.

Me henkilökohtaisesti ei sitä uima-allasta niin kamalasti kaivata. Kun tässä ilmastossa ollaan oltu yli 7 kk. niin auringonotto ei ole enään se tärkein asia. Meille on loppuvuodesta tulossa sukulaisvierailuja, niin toivomme että allas olisi edes silloin käytössä. Nyt työ on siinä vaiheessa, että laatoitus on aloitettu. Tänä aamuna joimme aamukahvia parvekkeella, ja arvioimme tilannetta. Tulimme siihen tulokseen, että se voisi jopa jouluna jo olla käytössä.

- to. 17.11. Illalla istuimme kotona ja kuuntelimme jääkiekkoselostusta ottelusta Kärpät - Blues. Kun peliaikaa oli jäljellä vain pari minuuttia, niin puhelin soi. Näin kuka soittaa, koska numero on tallennettuna puhelimen muistiin. Kun vastasin niin sieltä kuului; Meillä on kylmäsavulohta ja ruisleipää tarjolla, ja molemmat suomesta, jotta maistuisko? Minä joka Helsingissä söin runsaasti kylmäsavulohta, en voinut vastustaa kiusausta, vaan vastasin puoli leikillään: Sait puhutuksi ympäri, joten me tulemme. Kiitoksia oikein kovasti kutsusta. Me vietimme naapurissa oikein mukavan kolmetuntisen hyvien tarjoilujen mukavan jutustelun ja suomalaisen kahvin parissa. Hieman jopa suunnittelimme ensikesän suomen visiittiämme.
- pe. 18.11. Olen siirtymässä kesän 2006 autoilussa digitaaliseen karttakauteen. Tilasin suomesta itselleni kännykässä toimivan karttaohjelman, ja siihen GPS antennilaitteen joka toimii Bluetooth periaatteella. Ensi keväänä on tarkoitus tulla muutamaksi kuukaudeksi suomeen ja ottaa auto mukaan. Tulomatkan teemme katsellen euroopan nähtävyyksiä, joten toimiva karttaohjelma on tarpeen. Ohjelmassa ilmoitetaan olevan merkittynä leiripaikat, huoltoasemat, ruokapaikat, ja monet muut matkailijalle tärkeät paikat, joten toivottavasti säästymme turhilta (tosta ois pitänyt kääntyä) ohjeilta.
- ma. 21.11. Olen saanut kyselyjä sivustosta joka kertoo lämpötiloja saarelta. Onko Puertossa tosiaan noin kylmä? Tieto tulee wunderground.com sivuston paikkatietojen mukaan seuraavasti. Teneriffan pohjoinen lämpötilatieto tulee sivuston koordinaattien mukaan pisteestä jossa sijaitsee pohjoinen lentokenttä, eli Los Rodeoksen kenttä. Eteläinen tieto tulee Reina Sofian lentokentän kohdalta. Tämä selvittää sen miksi sivustoni pohjoinen lämpötilatieto on lähes aina n. 5 astetta alhaisempi kun Puerto de la Cruzissa. Los Rodeoksen lentokenttä sijaitsee yli 600 metrin korkeudessa.
- ti. 22.11. Tiistaina 22.11 tuli TV-uutisten mukaan kuluneeksi 30 vuotta kun nykyinen espanjan kuningas Juan Carlos I on ollut vallassa. Kuningaspari vieraili tiistaina Santa Cruzissa. Uudessa hienossa konserttitalossa oli kuningasparille konsertti, ja taisi olla myös lounas. Televisiion paikalliskanava näytti kun kongressitalon henkilökunta harjoitteli ruokien tarjoilua, kokkaamista, ja kaikkea joka liittyy tulevaan vierailuun.
- ke. 23.11. Joulukuukauden alku on tulossa, ja sen huomaa katukuvassa. Katujen yläpuolelle on jouluvaloja viritelty jo useita viikkoja. Kaupat koristelevat toinen toistaa hienompia koristuksia. Viininkorjuu juhlaakin pitäisi olla kohtapuoliin. Kertovat että silloin vedetään perässä kaikkea kolisevaa ja rämisevää ympäri kaupunkia, jotta pahat henget kaikkoaisivat ja seuraava viinivuosi olisi hyvä. Näistä kaikista täällä päivittäin kerrotaan ja tiedetään. Niin mielelläni kun minä niistä

sivuillani faktaa kertoisin, mutta kun kukaan ei tunnu tietävän tarkkaa ajankohtaa, milloin mitäkään tapahtuu. Milloin on viinijuhla, ja milloin syttyy jouluvalot. Tällä saarella ollaan juhlien järjestämisessä niin täsmällisiä, että ne ei koskaan mene pieleen, eikä myöhästy. Kaikilla juhlilla on varmaan tarkkaan määrätty ajankohta, ja H hetkensä, kunhan sitä vain oppisi oikealta henkilöltä kysymään. Mutta, mitä pitemmälle loppuvuosi kuluu sitä varmemmin ne juhlat pian alkaa, ja mikäli vanhat merkit paikkansa pitävät, niin kovalla paukkeella.

su. 27.11. Perjantai-iltana alkoi 22 jälkeen oikein komeat ilotulitukset. Sen kuulee meille hyvin koska se tapahtuu naapuritontilla. Casinolla on tapana ampua raketteja, silloin kun joku voittaa suuren summan rahaa, tai hotellissa juhlinnan aiheena on häät. Ilotulitus kesti n. viisi minuuttia, ja raketit ei ole mitään pieniä tupsauksia, vaan ikkunoita helisyttäviä pamauksia.

Lauantaipäivän vietin Barranco de Mascassa. Olimme 3 hengen ryhmällä katselemassa barrancon maisemia. Tällä kerralla käytimme matkaan aikaa hieman yli 5 tuntia. Ilman lämpötila oli sellainen että se salli parempaa vauhtia kun kovalla helteellä. Paluumatkalla vastaan tuli useita 20-30 hengen ryhmiä. Nämä ryhmät tekee retken alamäkeen, ja siirtyy rannalla laivaan ja menevät Gigantesiin.

Kävelykierros kaupungilla illalla todisti, että suomalaiset eivät ole hylänneet Puerto de la Cruzia. Niin paljon kaupungilla kuuli suomenkieltä, että Paulan lausahdus: täällä kuulee enemmän suomenkieltä kun Helsingin rautatieasemalla, voi hyvinkin pitää paikkansa.

ma. 28.11. Tekstiviesti herätti minut aamulla. Tyttäreni kirjoitti että kanariansaaria kohti on tulossa myrsky joka voi muuttua hirmumyrskyksi. Heti tietokoneelle ja nettiyhteys päälle jotta pääsee katselemaan uutisia, ja säätä.

Espanjan opinnot on päässyt silleen vauhtiin, että täällä minä pääsen aina mukaan. Työ aikana ei juuri koskaan onnistunut kansalaisopiston opiskelut, johtuen epäsäännöllisestä vuorotyöstä. Tänään on vuorossa jo neljäs tunti.

Espanjan tunnin jälkeen lähdin lähes heti 14.30 bussilla pensasaidan leikkuuseen, joka oli tarkoitus saada leikatuksi ennen myrskyn puhkeamista.

Kello on 18.00 Tuuli alkoi voimistumaan noin 16.30 - 17.00 Sitä on jatkunut jo tunnin. Tulin juuri Santa Ursulasta pensasaidan leikkuusta. Siellä alkoi tuuleminen hieman myöhemmin kun Puertossa. Kun tulin kotiin Santa Ursulasta oli tiellä kaikenlaista roinaa. Roskia, oksia liikennemerkkejä, kaikkia mahdollista oli pitkin teitä. Lämpötila on noussut 28 asteeseen, eli on lämmintä ja tuulista. Ulkoa kuuluu kaikenlaista kolinaa viuhumista ja räminää. Nyt ikkunat nitisee siihen malliin että pitää siirtää tietokone w-laniin ja viedä kauemmas ikkunasta. Kuulin ulkoa kovan kolahduksen ja luulen että alakerran hieman vinksahtanut katos on nyt sitten kokonaan rymähtänyt. Ovea ei uskalla aukaista, jotta pääsisi parvekkeelle katselemaan ilmaa. Jos aukaisee oven niin läpiveto saattaa särkeä ikkunan.

18.41 Juuri äsken valot himmeni, mutta ei niin paljoa että olisi modeemini pimentynyt. Täällä osa sähkövoimasta tehdään tuulivoimalla, ja luulen että tuulivoimalat on pitänyt pysäyttää, sillä ne ei ehkä kestä tällaista myrskyä. Myös katuvalot on sammuneet

19.05 parvekelasituksemme alkoi heilumaan niin että minun piti sitoa se johdolla kiinni porraskaiteeseen, jotta se pitäisi sitä hieman paikoillaan, eikä pääsisi kovasti heilumaan. Täällä on joskus särkynyt parvekelaseja myrskytuulen aikana.

20.02 Puuskittaiset tuulet jatkuu. Olen pitänyt ikkunan alumiinilistoista kiinni liki tunnin, mutta sormet väsyvät. Ei auta kun antaa olla ja katsoa miten käy. Naapuri kävi kyselemässä onko ikkunat ehyet, ja sanoi että ainakin kahdesta huoneistosta on ikkunat säpäleinä. Netti sivun satelliittikuvan mukaan myrskyn silmä on jo ohittamassa saariryhmää, itse myrsky pauhaa vielä kuten alussa.

Lämpötila noussut jo 29 asteeseen. Tuulee mutta yhtään ei sada vettä.

21.30 Lämpötila on laskenut 21 asteeseen, ja tuuli on tyyntynyt siten että ikkuna ei enää helise, joten voin purkaa narut pois. Ikkuna pitää saada kokonaan kiinni, sillä myrskyn jälkeen voi tulla vesisade.

Huomenna on suunnitelmissa saarikierros, mutta aamu näyttää onko tiet ajettavassa kunnossa.

ti. 29.11. Myrskyn jälkeen on poutasää, sanoo laulun sanat. Teimme 180 km:n kierroksen saaren ympäri. Joka paikassa oli myrskyn jälkien korjaus menossa. Kaikkia vahinkoja en tiedä, mutta TV kertoo että tuhansilta oli katkennut sähkö ja puhelinyhteys, puita oli kaatuillut autojen päälle, kiviä oli tippunut teille, asuntovaunuja oli kaatuillut, purjeveneitä lennellyt rannalle, sähkölinjapylväs oli kaatunut talon päälle. Ja sitten suomen lehdet kirjoitti; Kanariansaaret välttyi suurilta tuhoilta. Kaikenlaista tuhoa mekin nähtiin. Saaren paksuin mänty Vilafloris-sa oli menettänyt paksun oksan, ja paljon pieniä oksia. Paljon metsän puita oli katkeillut puolivälistä runkoa. Saaren etelärannalla emme nähneet mitään suurta tuhoa. Me emme, käyneet satamissa, joten niistä emme tiedä mitään.

Iltautiset tarkenteli myrskyn tuhoja. Kerrostalojen seinistä oli tippunut pintalevyjä, sairaalasta oli särkynyt ikkunoita ja seinien pintaa oli vioittunut. Tienvarsien suuria mainostauluja oli särkynyt, Hotellien neonvalokylttejä oli kaatunut jne. Jostakin saarelta oli rannasta katkennut eräänlainen kivinen luonnonmonumentti. Se oli sellainen korkea ja kapea kivipatas. Uutiset vain näytti millainen se oli ollut ennen ja millainen se on nyt.

Joulukuu 2005

to. 1.12. Kun kirjoitin 29.11. päiväkirjassani, että kuulin uutisista jonkun Kanariansaarten luonnonmonumentin tuhoutuneen Delta myrskyssä, mutta en saanut nimestä tarkasti tietoa, enkä myöskään saaresta jolla monumentti sijaitsee. Nyt olen saanut tiedon suomesta. Kyseessä on merestä nouseva kivinen korkea monumentti, kantaa nimeä El Dedo de Dios "Jumalan sormi". Monumentti sijaitsee Gran Canarian luoteisrannikolla lähellä Agaeten kylää.

Tarkennuksen kirjoitti minulle eräs Gran Canarian ja Teneriffan moninkertainen kävijä. Suurkiitokset Leenalle Utajärvelle tästä tiedosta. Nettisivu josta asiaa tarkastelin kertoi tuulen puhaltaneen jopa 130 km/h.

Nyt kun Delta myrskyn aiheuttamat tuhot on saatu saarella korjausten osalta käyntiin, niin osa väestöstä valmistelelee kaupunkia juhliin. Kaikki pyrkii unohtamaan menneen ja kääntää katseensa eteenpäin ja on valmis vastaan ottamaan Joulun ja Uuden vuoden, sekä niiden mukana tulevat iloiset juhlat.

la. 3.12. Tänään saimme Puertoon jouluvalot. Valot syttyivät hieman jälkeen 19 illalla. Muutaman kuvan kävin ottamassa ja laitoin ne Puerto de la Cruz valikkoon. Kansaa oli niin paljon liikkeellä katselemassa jouluvaloja, että ei päässyt kunnolla kuvaamaan. Pitää kuvailla hiljaisempänä päivänä paremmalla ajalla lisää.

Päivällä TV kertoi että Santa Crucin ja La Lagunan Myrskyn katkaisemat sähköt on nyt saatu korjatuksi, siten että ne on voitu kytkeä käyttöön. Myrskystä on kulunut kohta viikko mutta vielä on paljon korjaamatonta myrskytuhoa jäljellä.

Taloyhtiön uima-allas remontti jatkuu yhä. Laatoittajat onnistui kuolettamaan yhden puun allasalueelta. Ehkä puun juuret on vioittunut siinä vaiheessa, kun nurmikko poistettiin ja tilalle valettiin betonilaatta. Tänään talkkarimme sahasi puusta kaikki oksat pois, ja jäljelle jäi vain pelkkä runko. Luultavasti se alkaa uudelleen kasvattamaan oksia. Olemme täällä nähneet samalla lailla sahattuja runkoja joihin on alkanut uudelleen kasvamaan oksia ja lehtiä.

ti. 6.12. Eilen olimme vuoristoretkellä Teno Altossa. Naapurisaaret La Comera ja La Palma näkyivät hyvin Tenon vuoristoon. Pilviä ei näkynyt koko päivänä. Lämpötila jotain 25 jopa ylikin. Sää oli ehkä parasta mitä tähän vuoden aikaan täällä on tarjolla.

Uutiset kertovat Atlantilla olevasta hurrikaani Epsilonista. se on 510 mailia Atsoreista lounaaseen, ja se liikkuu hitaasti kaakkoon. <http://www.osei.noaa.gov/iod.html> Minun mitausten mukaan menisi reilusti saarten alapuolelta. Epsilon on uutisten mukaan rauhallinen.

Tänään täällä vietetään Perustuslain päivää (poliittinen pyhä). Myös Torstai on pyhäpäivä. Synnittömän sikiämisen päivä (uskonnollinen pyhä) Emme tiedä miten päiviä täällä juhli-taan, tai juhli-taanko ollenkaan. Me kuitenkin menemme illalla kaupungille katselemaan, jo-ten huomenna olemme tästä asiasta huomattavasti tietävämpiä.

Olen kerännyt uima-allas remontista ottamiani kuvia yhteen sivuun ja laitoin ne Puerto de la Cruz valikkoon.

to. 8.12 Aurinkoiset ilmat jatkuu. Nyt on ollut useita sellaisia päiviä, että taivas on sininen, aivan pilvetön ja pelkkä auringon paistetta. Ne jotka ovat täällä lomalla tähän aikaan saavat naut-tia todella hienoista ilmoista. Päivälämpötila varjossa 22-23 astetta. Illalla kuitenkin hieman viilenee joten pitkähihainen on tarpeen. Lämpötila laskee alle 20 asteen, jopa 16 asteen paikoille. Vakituiseen täällä olijoille lämpötilan pudotus 22:sta 16 asteeseen tuntuu jo niin viileältä, että kaipaa pitkähihaista. Lomailija joka tulee suomesta n. 0 asteesta saattaa pärjätä hyvinkin lyhemmillä hihoilla.

Eilen satuimme kirkon aukiolle, juuri kun oli alkamassa siunaustilaisuus. Paikalla oli ke-yyesti arvioni mukaan toista sataa poliisia. Ohi kulkiessamme huomasi kaksi arkkua joiden päällä oli Espanjan liput ja lippujen päällä poliisin virkalakki. Kuulimme myöhemmin että he olivat menehtyneet virantoimituksessa, heidän autonsa törmättyä pitkässä kaarteessa puuhun (lähellä La Paz hotellia). Kun myöhemmin kävimme katsomassa onnettomuus paik-kaa, niin sinne oli tuotu kymmeniä kynttilöitä ja runsaasti kukkia. Paikalla oli myös onnet-tomuudessa menehtyneiden kuvat. Onnettomuus oli tapahtunut Keskiviikkona, ja siunaus suoritettiin Torstaina. Ilman lämpötila aiheuttaa täällä sen, että siunaus suoritetaan 24 tunnin aikana.

Tänään kävimme kaupungilla katselemassa Synnittömän sikiämisen juhlapäivän kulkuetta joka lähti Ntra. Sra. de La Peña kirkosta ja teki kaupungilla kierroksen, ja palasi takaisin kirkkoon. Kulkueessa oli mukana patsas jota kuljetettiin pyörillä varustetun telineen päällä, viirinkantajia, ja soittokunta. Otin muutaman kuvan kulkueesta ja kirkon puiston Joulutäh-distä. Kuvat valikossa (Tapahtumia).

Olen myös viritellyt web kameraa koneelle, joka ottaisi kuvan 30min. välein. Siitä voisi sitten katsella millainen ilma täällä on. Nyt kamera on suunnattu Belairin parkkipaikalle, mutta yritän etsiä kameralle paremman paikan josta olisi näkymä esim. Santa Ursulan suun-taan. parkkipaikan kuva löytyy nyt osoitteesta http://www.retket.info/puerto/puerto_web.htm mutta se tulee valikkoon kunhan kameralle on löytynyt lopullinen suunta.

la. 10.12. Eilen oli taas perjantai ja saunapäivä. Koko kesän kun oli ilman saunaa, niin siihen jo tottui, että sitä ei ole ja näin ollen sitä ei kaivannut. Nyt kun on päässyt syksystä alkaen taas sau-nomisen makuun, niin sitä on taas alkanut odottamaan. Joka perjantai puolen päivän aikaan askel suuntaa Xibana Parkin uima-altaalle. Sauna sijaitsee uima-altaan välittömässä lähei-syydessä. Suomi-seuran saunomisvuorot on naiset 12.00 - 14.00 ja miehet 14.00 - 16.00 vä-lisenä aikana. Aurinkoisella ilmalla sinne mennään paljon aikaisemmin. Aluksi paistatellaan auringossa, ja sitten saunaan omilla vuoroillaan.

En ehtinyt käymään Xibanan entisessä saunassa. Kertoivat se olleen kymmeniä vuosia, ja lauteiden kunto alkoi olla jo vaarallisen huono. Tänä syksynä hotelli hankki puutavaraa, ja suomalaiset tekivät talkoilla remontin. Nyt on Hotellilla uusittu sauna jossa kyllä kelpaa löy-lytellä.

Saunassa on ainoastaan yksi suihku, mutta miesten ja naisten WC tiloissa myös suihkuja. Kaikkiin suihkuihin tulee lämmin vesi kaasulämmittimestä, ja se on kyllä hieman alitehoi-nen, joten vilpoinen suihku on arkipäivää kun on paljon saunojia.

Toki saunaan pääsee perjantaina muutkin kun Suomi-seuran jäsenet. Saunan hinta seuran jäseniltä on 3 euroa ja muilta 5 euroa. Ei muuta kun marssii hotellin respaan laittaa vitosen tiskiinkin ja sanoo: Sauna, Por favor. Respasta saa lapun jolla pääsee saunaan ja saa myös sau-napyyhkeen.

Meidän Teno Alto - Masca retkelle tuottaa hieman hankaluutta TITSA bussin kulkurajoitukset. Mascan bussit ei kulje lauantaisin eikä sunnuntaisin, ja retkemme loppuu Mascaan, josta palaan El Palmariin hakemaan autoa. Tähän paluumatkaan tarvitsen bussia. Nyt emme voi tehdä ko. retkeä viikonloppuisin.

Huomenna menemme Teno Altoon päiväksi tutkimaan ja etsimään nummimaisemasta reittiä jolla korvattaisiin viikonloppuisin La Tabaiba - Masca osuus, ja palaisimme La Tabaibasta alas El Palmariin. Reitin ehdottomasti huikkeimmat maisemat on osuudella Teno Alto - La Babaiba, ja se osuus sisältyy molempiin reittivaihtoehtoihin. Jos jollain on koneellaan Google Earth ohjelma, niin sillä voi katsella Teno Alton maisemia. Teno Alton kylä löytyy pisteestä 28°20'35.83" N ja 16°52'34.92" W

ma. 12.12. Uusi viikko on alkanut ja se alkoi tavalliseen tapaan espanjan kielen opinnoilla. Nyt pääsimme joululomalle, joten meille opetettiin joulusanastoa, ja saimme myös yleistietoa siitä, miten paikalliset jouluansa viettävät, ja mitä ruokia kuuluu heidän joulupöytänsä.

Aina pitää kokeilla jotain uutta, joten teimme tänään tuttavuutta makkaraan nimeltään Chorizo picante Extra. Hyvin maustettu makkara jossa on rasvaa 42%. Ei voi verrata suomalaisiin makkarioihin. Näimme eräässä paikallisessa kokki-ohjelmassa, kun tehtiin ruokaa ja siihen kuului myös Chorizo makkara. Ihmettelimme hieman valmistustapaa, koska ohjelman kokki heitti sen makkaran kuorineen pannulle pilkottujen kasvien sekaan. Kun makkara oli kypsä, niin hän kuori sen ja laittoi palat ruoan päälle pannulle hieman ennen tarjoilua. Me emme arvanneet tehdä silleen, vaan pilkoimme sen heti pannulle kypsymään. Ensi kerralla varmaankin teemme kuten kokki ohjelmassaan. Makkara on rasvainen ja tulisesti maustettu, joten se kannattaa kypsyttää kuori paikallaan. Makkara kypsyy omassa rasvassaan, ja mausteissaan. Näin valmistettuna makkaran rasva ja mausteet ei sekoitu muun ruoan joukkoon, jolloin ruoassa on erotettavissa muitakin makuja kun Chorizo. Makkarasta itsestään voisin sanoa kuten eräässä TV-mainoksessa aikanaan: Hyvää ja vähän rasvastakin.

ti. 13.12. Nyt täällä on todella hienoja ilmoja. Illalla kun olin menossa nukkumaan (n. klo. 23) oli lämpötila vielä 21 astetta. Oikein mukavalta tuntuu, koska ennen myrskyä yölämpötilat laski jopa 16 asteeseen, ja illat tuntui todella viileiltä. Nyt on mukavan lämpimiä iltoja, ja tarpeeksi hyvin lyhyt hihaisella paidalla Teneriffalle on saapunut jokin lämpöaalto. Yölämpötila on yli 20 asteen. Aamulla 8 aikaan 21 astetta. Tällaista ei ole ollut pitkään aikaan.

ti. 20.12. Sunnuntaina kävimme jälleen saarikierroksella. Buenavistan ja Mascan kautta Americasiin, ja sieltä Teiden kautta kotiin. Mukanamme oli vaimoni veli Jouko, joka oli viettämässä viikon lomaansa Puerto de la Cruzissa. Americasissa kävimme tervehtimässä tuttuja, jota olivat tulleet Turusta kahdeksi viikoksi lomalle.

Täällä joulukuusi tai joulupuu ei ole niin yleinen kun Suomessa. Kaupoista kyllä saa oikeita kuusia, mutta muovikuuset on myös vahvasti esillä. Yleisempi tapa jouluna on koristella tai rakentaa seimi (Belén). Rakennelmassa on pienoismalleista tehty alue johon tulee talli ja sinne seimi jossa nukkuu Jeesus-lapsi. Ympäriin rakennetaan puita, taloja, paimenia, itämaan tietäjiä, eläimiä, puroja, ja kaikkea joka liittyy kyseiseen juhlaan. Belairin toimiston viereen on rakennettu asetelma, joka on 2m x 3m. Kun ihmis-hahmot on 7-8 sentin korkuisia, niin alueelle mahtuu useita pienoismalli rakennuksia ja ihmisiä, jopa oikeasti virtaava puro.

Kaupungilla on parveke joka koristellaan aina tilanteen ja juhlan mukaan. Kesällä kun oli Fiesta de la Cruz, niin siihen oli rakennettu risti ja siihen juhlaan liittyviä koristuksia. Nyt sinne on laitettu joulukoristus. Siellä on kiinteitä valoja, vilkkuvia valoja ja erilaisia joulukoristeita. Lisäksi siellä on kaiuttimet joista on kuulunut jo muutaman päivän joululauluja. Lähes kaikki ohikulkijat sitä pysähtyvät katselemaan ja kuuntelemaan.

Tänä aamuna kävin viemässä Joukon etelän lentokentälle. Lähdimme Puertosta 5.30 joten oli pimeää. Pohjoisen kentän jälkeen alkoi satamaan vettä, ja kun eteläinen moottoritie on kokonaan ilman katuvaloja, niin silloin on ajo-olosuhteet mahdollisimman huonot. Olen

täällä olon aikana pyrkinyt välttämään ruuhkissa ajoa. Nyt se välttäminen ei onnistunut. Pääsin kentälle ennen ruuhkia, mutta palatessa se ei millään onnistunut.

Seuraava viikko kuluu joulun vietossa. Omat lapsemme tulevat tänne torstaina viikoksi ja me teemme sen viikon aikana retkiä vain oman perheen kesken. Maanantaina 26.12. pyrimme Teiden huipulle, jos sää sen sallii.

ke. 21.12. Teimme tänään retken Tenon vuoristoon. Läksimme aamulla kahdeksan aikaan ja kun päivä valkeni, niin näimme että Pico del Teide oli saanut joulun kunniaksi lumipeitteen. Lunta oli niin laajalla alueella, että myös Pico Viejo oli lumen peitossa. Parhaillaan uutiset kertovat samaa asiaa, ja näyttävät kuvia lumisesta Teidestä.

ma. 26.12. Joulun on vietetty lasten kanssa. Oli erilainen joulun juhla mihin olimme tottuneet, mutta ruoat oli itse valmistettuja ja siihen kuului kaikki laadit ja rosollit kuten suomessakin.

Meillä oli tälle päivälle luvat Teidelle. Me lähdimme Antin kanssa kaksistaan, koska satoi vettä ja huipulle pääsy oli epävarmaa. Naisväki jäi suosiolla pois matkasta. Ajoimme aamulla hyvissä ajoin vuorelle, ja olimme ylhäällä ennen yhdeksää. Vettä satoi runsaasti ja kaikki hissitoiminnat oli pysähdyksissä. Teiden huippua ei näkynyt hissien ala-asemalta. Lämpötila ala-asemalla oli +5 astetta. Lipputoimiston ovessa luki että kaikki retkipolut on suljettu. Me kuitenkin varmistimme hissien kulun kysymällä. Vastaus oli että ei kulje koko päivänä. Sihen meni meidän luvat sillä kerralla.

Palasimme Puertoon, ja lähdimme sitten illaksi Americasin puolelle, ja siellä paistoi jotenkin aurinko. Me paistattelimme kolmisen tuntia ja palasimme kotiin.

Huomenna oli suunnitelmisammme käydä retkeilemässä Mascan barrancossa, mutta sekin jäänee, koska polku kulkee barrancossa pohjia pitki ja sadevesi mascan laaksossa valuu barrancoon.

Jos vuorilla on pakkasta, niin nyt varmaankin lumipeite vahvistuu, ja sen myötä retket vuorella siirtyy keväämmälle. Vuoripolut on suljettuna jo siellä on lunta.

to. 29.12. Lastemme lomaviikko vierähti nopeasti. He tulivat Puertoon joulunlomalle 23.12. ja tänään veimme heidät lentokentälle.

Säiden suhteen voidaan olla tyytyväisiä sillä aurinkoa riitti, mutta saimme myöskin sadetta, joka ei tietenkään viikon lomailijan mieltä paljon lämmitä. Kävimme parina päivänä Americasissa, ja yhden päivän käytimme saarikierrokseen, maisemia katsellen. Soppailu ja kauppojen kierteleminen kuului myös ohjelmaan.

Antin oli tarkoitus ostaa digikamera. Olimme Paulan kanssa jo aikaisemmin kyselleet hieman hintoja parista kaupasta. Kun tuli kameran oston aika, niin menimme kauppaan joka oli luvannut sen edullisemmin. Olimme liikkeessä valmiina tekemään ostosta Canonin Digital Ixus 55 merkkisestä kamerasta. Kauppias esitteli ensin kameran, ja otti sitten hyllystä laatikon ja alkoi esittelemään; tässä on softa ja tässä kaapelit, ja kameraa vilautti vain puoleksi. Antti nappasi kameran kauppiaan kädestä, varmistaakseen sen oikeuden. Kas kummaa, laatikossa oli jokin Canon ixus 400 sarjan kamera, joka on saman näköinen kun Ixus 55. Kauppias yritti myydä meille halvemman kameran kun mistä olimme sopineet. Kaupat jäi siihen. Kotona kävimme katselemassa netistä liikkeen sivuston. Kun kirjoitimme Googlen CASA DIGITAL niin heti päästiin sivustolle www.apestan.com (apestan=kärysi) jossa kerrotaan paikallisista huijarikaupoista. Tämä kyseinen kauppa oli päässyt listalle paalupaikalle. Kauppa CASA DIGITAL sijaitsee San Telmossa kävelykadun länsipäässä. Tätä kauppa kannattaa varoa ja välttää, tai olla erittäin tarkkana. Kaupan purkamisen ulos kävelyn jälkeen on mahdotonta.

Antin kameran osto jäi suomeen. Saahan ainakin sen kameran jonka haluaa, ja siinä on mukana kaikki lisälaitteet jotka siihen kuuluvat.

Siirryimme vaateostoksille, ja matkalaukkuihin pakkaantui useita 10-15 euron hintaisia neulepuseroita. Neulepusero-ostoksia tehtiin liikkeessä 99, lähellä Girasol hotellia. Vielä muutamia tuliaisja ja hieman "taikajuomaa". Kaikki matkalaukkuihin, niin viikon loma on paketissa.

la. 31.12. Uuden Vuoden juhlinta on alkanut. Ensimmäiset raketit ammuttiin eilen illalla Santa Ursulassa.

Tänä aamuna me aloitimme vuoden viimeisen päivän vieton aamukahvilla, johon kuului suomalainen ruisleipä. Tyttäreemme toi joululomalle tullessaan ruisleipää, jota nautimme valkosipulisillin kanssa. Täältä saa "melkein" ruisleipää, mutta ei se vedä vertoja suomalaiselle leivälle. Saksalainen leipomo tekee leipää jossa on hieman ruisjauhoja. Kyllä sillä jontenkin ruisleivän himon tyydyttää, mutta ei silleen oikeesti.

Kävimme kaupungilla katselemassa, josko olisi uuden Vuoden juhlien valmisteluja näkyvissä. Vielä ei 13:n paikkeilla ollut mitään suurempaa. Charcon aukiolle oli kasattu jonkinlainen esiintymislava, joten siellä ainakin jotain tapahtuu.

Tänään on taas aurinkoinen päivä, ja väkeä oli kaupungilla runsaasti. Illalla varmaan tungokseen saakka. Monet baarit sulkee ovensa illalla joten väki tungeksii kaupungilla omat "uuden vuoden kassit/reput" mukanaan.

Kello on 20.00 Kaupungilta kuuluu paukahduksia harvakseltaan. Juhlinta on alkamassa. Täällä ilotulitteita on saatavilla koko vuoden ja niiden ampumisessa ei ole rajoituksia, joten kovin suurta varaslähtöä täällä ei tunnuta otettavan. Me lähdemme kaupungille joskus 22 paikkeilla, ja sitten katsomme miten täällä Uusi Vuosi vaihtuu.

Prospero Año Nuevo a todos